

BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ
A Universității de Stat "Alecu Russo" din Bălți

Anul 2012 –
Anul Ion și Doina Aldea - Teodorovici
în Republica Moldova

Ion și Doina
Doina și Ion

Guvernul Republicii Moldova,
Ambasada Republicii Moldova in Republica Franceza,
„Departamentul pentru Românii de
Pretutindeni”, Guvernul României,
Fundația “Moldova for Democracy
and Development”
Asociațiile “Două Inimi Gemene”
“Connexions Moldavie”
“Toți Români”

lansează

Anul Internațional :

ION ȘI DOINA

ALDEA-TEODOROVICI

Cu un spectacol extraordinar
dedicat martirilor
neamului românesc

Biografie

Referințe

Evenimente

Lirica

Foto Album

Festival

Acasă / Home

en - ro

Nume: Aldea - Teodorovici Ion

Data nașterii - 7 aprilie 1954, R. Moldova, orașel Leova

Părintii - tata: Teodorovici Cristofor

- functionari

mama: Teodorovici Maria

Stare civilă - căsătorit

sotia: Doina

feciorul: Cristofor.

Educație - școala muzicală "Ștefan Neaga"

Colegiul de muzică din Tiraspol

1987 Academia de Muzică, Teatru și Arte plastice.

Experiență profesională - Saxafonist în formația "Contemporanul". Conducătorul formației "DiATe",

conducător artistic la teatrul "M. Eminescu"

Compozitor: a scris peste 300 de cântece patriotice, lirice, pentru copii, muzică pentru filme ("Iona" "Disidentul", "Ce te legeni, codrule")

Piese de teatru:

"Fântână Anghelinei" - dram. A. Burac

"Dragă, consăteanule" - dram. Gh. Malarciuc

"Abecedarul" - dram. D. Matcovschi

"Tata" - dram. D. Matcovschi

"Pomul vietii" - dram. D. Matcovschi

A scris muzică instrumentală, "Rapsodie"; Variații pentru pian, cvintet pentru coarde.

Distingții - Laureat al premiului "Boris Glavan"

Laureat al festivalului al XII al Tineretului și Studenților de la Moscova

Artist Emerit din R. Moldova

1993 Post mortem -decorat cu Ordinul Republicii

Interese - pasionat de literatură, teatru, pictură

Competență lingvistică - limba română - maternal

limba rusă - f.bine.

limba franceză - capacități de comunicare

Biografie

Referințe

Evenimente

Lirica

Foto Album

Festival

Ion Doina

DOCO CREDC.

en : ro

Nume - Aldea-Teodorovici Doina

Data nașterii - 15 noiembrie 1958, Chișinău

Părinții - tata: Gheorghe I. Marin - jurnalist

mama: Eugenia Marin - profesoară de limba și literatura română.

Starea civilă - căsătorită

1981 Sotul: Aldea-Teodorovici Ion 1982 feciorul: Cristofor (Cristi)

Educație -

1975 a absolvit școala Nr.1, româno - franceză, Chișinău

1980 Universitatea de stat din Chișinău, facultatea de filologie, limba și literatura română.

Experiență profesională -

1981 profesoară de literatura Universală la universitatea pedagogică "Ion Creangă";

1988 Academia de Muzică Teatru și Arte plastice. 1982 Interpretă de muzică ușoară

1992 formează duetul Doina și Ion Aldea-Teodorovici

Distincții - Artistă Emerită din R.Moldova

1993 Post mortem - Ordinul Republicii

Interese - traduce la "Moldova - film" din limba rusă în limba română.

Studiază pianul de la vârsta de șase ani.

Dansatoare (amatoare) în ansamblul de dansuri populare "Moldovenească", moderator al formației "Moldovenească".

Cu formația au dat spectacole în Rusia, Germania, Mongolia, Algir, Cuva (Festivalul Internațional al Tineretului), Iugoslavia, etc. . .

pasionată de artele frumoase.

Componenta lingvistică - limba română - maternal

limba franceză - foarte bine

limba rusă - foarte bine

limba engleză - capacități de comunicare

Ion ALDEA-TEODOROVICI

compozitor și interpret

- S-a născut la 7 aprilie 1954 la Leova.
- 1961-1969- școala medie de muzică Eugen Coca din Chișinău
- 1969-1973- Școala medie de Muzică din Tiraspol (clarinet și saxafon)
- 1981-1988-Conservatorul "Gavriil Muzicescu", Chișinău, clasa de compoziție și pedagogie, debutează cu compoziții proprii

1954-1992

Cariera Muzicală

1975-1977 - Saxafonist în ansamblul vocal-instrumental "Contemporanul" al Filrmonicii din Chișinău;

1981 - Căsătoria lui Ion și Doina Marin

Activitatea interpretativă și de creație a desfășurat-o în duet cu soția sa, Doina Aldea-Teodorovici, înființând în anul 1986 formația "TELEFON"

1991 - Fondarea Teatrului UNIREA la București

Activitatea componistică

- Piese simfonice: Cvartete pentru coarde, Variațiuni pentru pian, Rapsodia simfonică
- 500 de cântece de estradă și pentru copii
- Semnează coloanele sonore a peste 16 lungmetraje
- Muzică pentru filme:
- "Iona""Disidentul"
- "Ce te legeni, codrule"
- Piese de teatru:
- "Fântână Anghelinei" - dram. A. Burac
- "Dragă, consăteanule" - dram. Gh. Malarciuc

Activitatea componistică

- **Abecedarul" - dram. D. Matcovschi**
- **"Tata" - dram. D. Matcovschi**
- **"Pomul vietii" - dram. D. Matcovschi**
- **319 spectacole ale Teatrului Dramatic din Chişinău**
- **Colaborează cu Gr. Vieru, D. Matcovschi, A. Păunescu**
- **Creații de valoare și mare priză la public:**
 - **Cu numele tău,**
 - **O serenadă,**
 - **Bucurați-vă,**
 - **Pomul Vieții,**
 - **Focul din vatră,**
 - **Răsai,**
 - **Eminescu,**
 - **Două lacrimi - gemene,**
 - **Rea-prindeți candela,**
 - **Trei culori,**
 - **Suveranitate,**
 - **Maluri de Prut etc.**

Turnee în țară și străinătate

- **Cipru**
- **Amerca**
- **Finlanda**
- **Germania**

DOINA Marin

- S-a născut la 15 noiembrie 1958, la Chișinău
- 1963-cerc de balet
- 1964 - de la vârsta de 6 ani și până în clasa a 8-a, Doina Marin participă la dublarea filmelor în românește la Studioul "Moldova-Film"
- Anii 60 - școala muzicală E. Coca- clasa pian

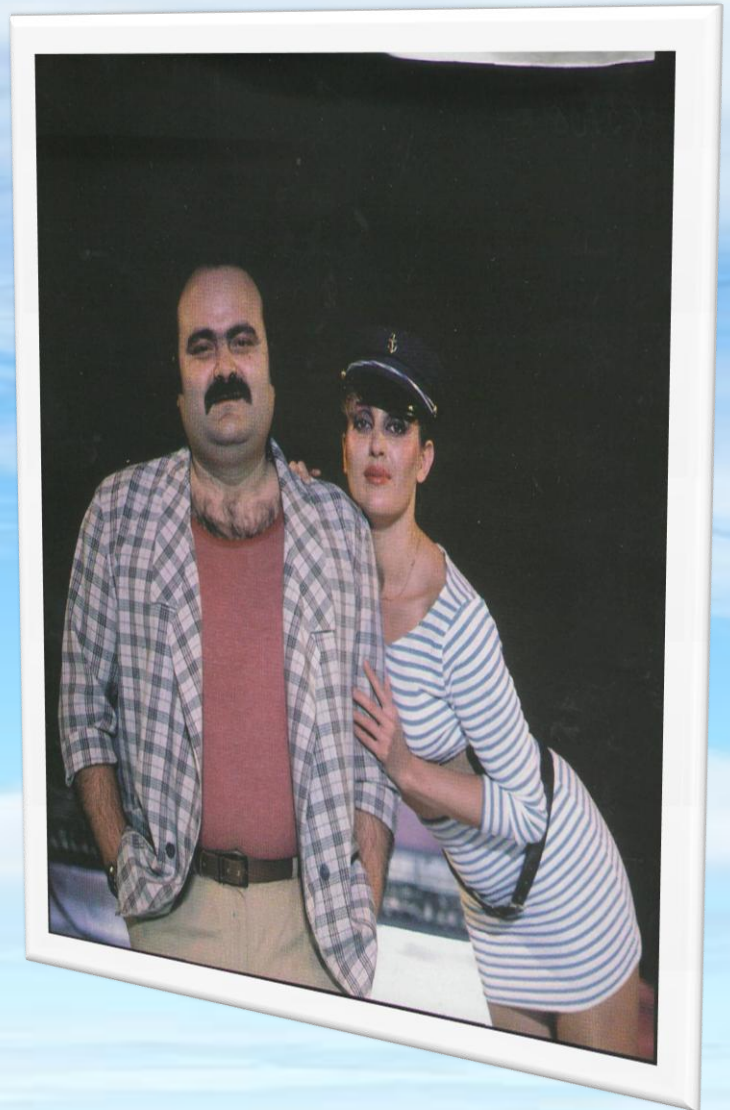
1958-1992

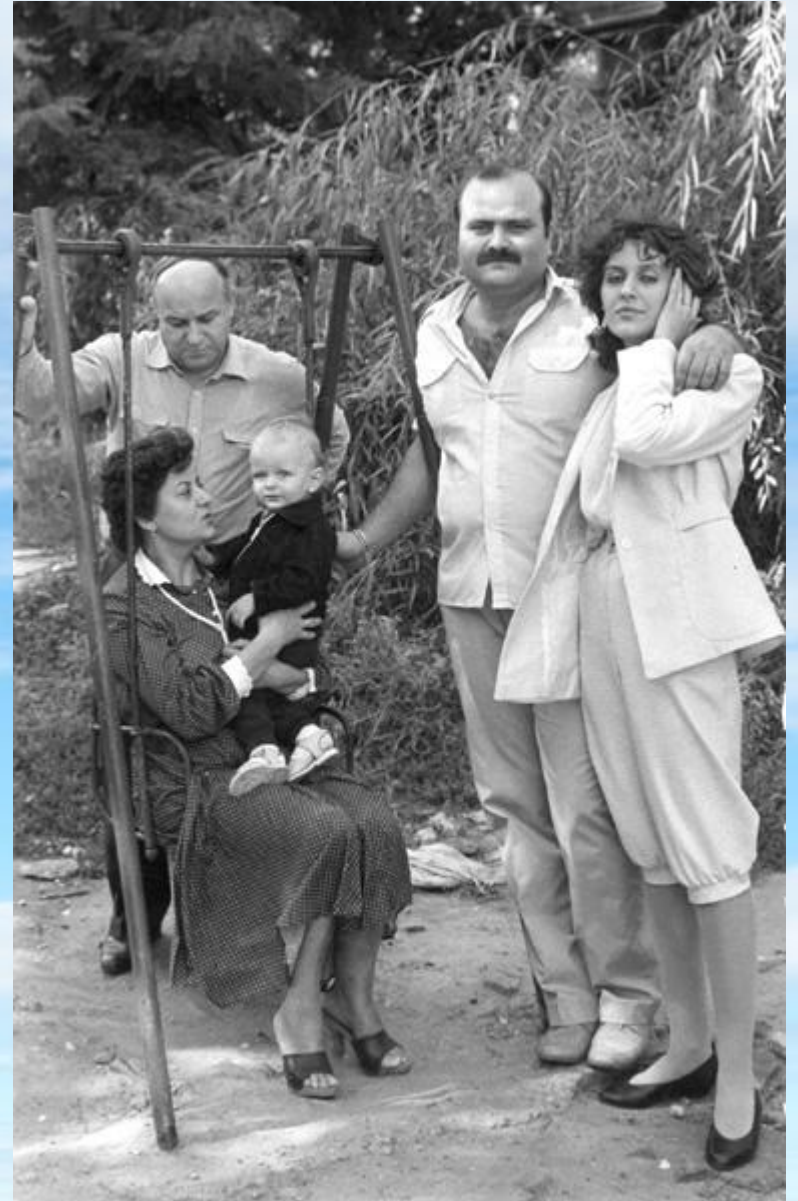
DOINA Aldea-Teodorovici

- **1979-Facultatea de Filologie, Universitatea de Stat din Chişinău**
- **1979-1982-profesoară de literatură universală la Institutul Pedagogic “Ion Creangă”, Chişinău**
- **Mai mulți ani dansatoare în ansamblul Moldoveneasca**
- **1981-se căsătorește cu Ion Aldea-Teodorovici**
- **1982 - debutează în muzica ușoară**
- **1988 - Academia de Muzică Teatru și Arte plastice**
- **1992 - Evoluează în filmul “Dragostea ce mișcă sori și stele**
- **1981-1992 - Formează duetul Ion și Doina Aldea -Teodorovici**

În Duet cu Ion Aldea-Teodorovici

- Eu te iubesc, tu mă iubești
- Trei culori
- Suveranitate
- Iubiți Învățători
- Limba română
- Comment șa va?

Laureați ai Concursului

**Melodii-89 (cadou din
partea pictorului Tudor
Zbîrnea, care se întitulează
"CRUCIFIX", Cerbul de Aur,
România**

Premii

- **CEL MAI BUN COMPOZITOR, Mamaia, România**
- **CEL MAU BUN INTERPRET, Mamaia, România**
- **CEL MAI BUN CÂNTEC, Mamaia, România**

Distincții

- **1989-Artist Emerit din Republica Moldova**
- **1992-Ordinul Republicii post-mortem**
1992-Artistă Emerită din Republica Moldova
- **1993-Ordinul Republicii, post-mortem**

Sînt, prin cîntecul lor...

" Doina si Ion vor dăinui in veșnicia poporului luminînd si alinînd sufletele cu cîntecele lor".

Gheorghe Gheorghiu

"Ei au intonat ceea ce avem mai sfînt... Mama, Eminescu, Dumnezeu. Ei ne-au cîntat graiul, scrisul, suveranitatea. In acest sens, cîntecul va ramîne unul din insemnele noastre de distincție ca neam intre neamuri".

Tudor Chiriac

"Numai cîntecele lor ne mai pot domoli durerea pierderii, numai tristul adevar că opera întotdeauna îl supravietuiește pe creator, numai certitudinea că Ion și Doina aparțin acestei tagme ne mai poate alina...".

Iulian Filip

ION HADÂRCĂ

Albe cetățile
negre

GARUDA-ART
Chișinău · 1999

REQUIEM DE DOINĂ ȘI ION

Cresc pomii strâmbi în patria bizară
Pe drumuri pasc cirezile de fier
Și-n flacăra doinițelor de ceară
Ionii ară hrubele din cer.

Bat castaniete-n caldarâm castanii
Și-n lemnul de chitară pruncii gem
Și strunele-i ating, dar tot mai straniu
Versul de imn aduce a blestem.

O, biată țară ce-ți botezi artiștii
În lacrima ce-adună alt Iordan
Cum ne botează Mureșul și Crișul
Crișcă-n nisipul Nistrului de neam.

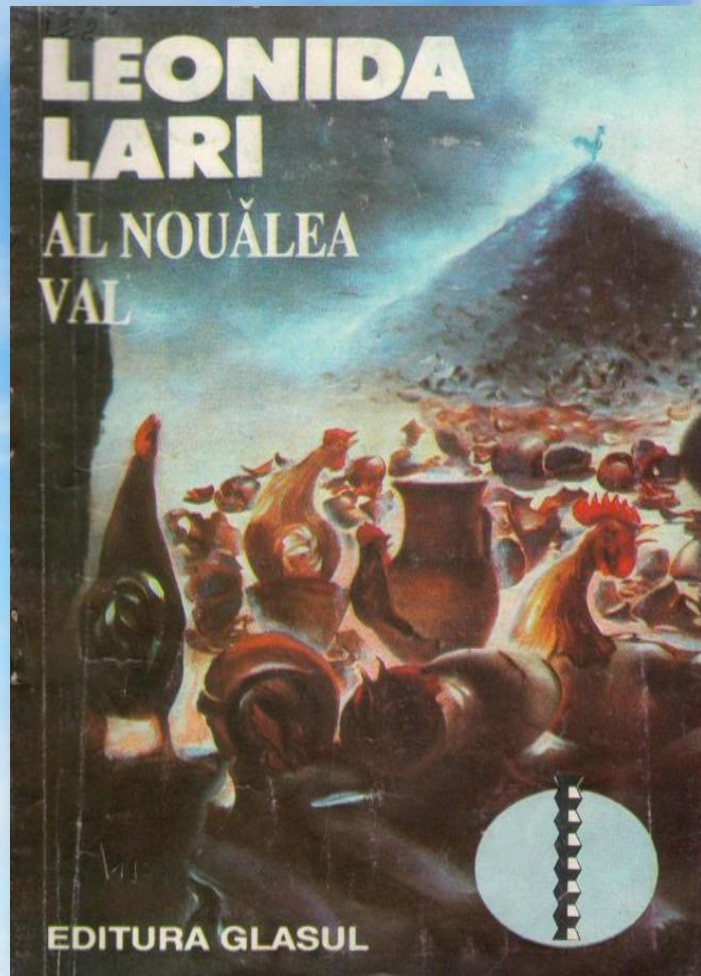
Puntea de flori își petrecu martirii
Spre pomul vieții cât ne va umbri
Alde Ion și Doina albi ca mirii
Mai urmăresc aievea din țării

Cum numai caii nunții, numai ei
Nebuni gonesc cu hamurile rupte
Spre cântecul semințelor de mei
Zdrobit de colții stâncilor abrupte;

Cum trec potop furtuni basarabene
Țărănele cum fug de sub călcâi
Ia-le-n căuș de coșniți coșerene
Adună-mi țara-ntreagă căpătâi –

O, maica mea de pomi și drumuri strâmbe,
Nu mai trimite vorbele pe șleau,
Se-nvârte-un nod sucit pe vârful limbii
Și cu cuțitu-n piatră voi să dau.

Coșereni-Urziceni,
6 septembrie 1995

RECVIEM

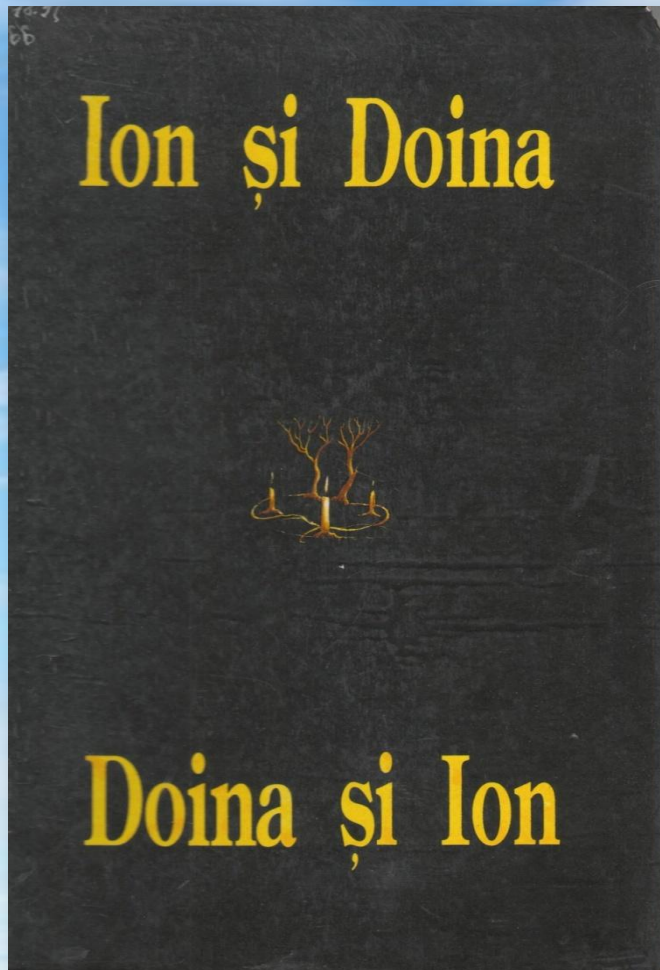
Doinei și lui Ion

Și ultimul greier tăcu
De-a vîntului aspră suflare,
E toamnă tîrzie de-acu
Și frunzele cad a-ngropare.

Și moartea cu pas tăinuit
Se-ndreaptă spre noi printre sfere,
Și n-avem vreun sprijin decît
Doar frunzele astea-n cădere.

Și poate un gînd necurmat,
În timp ce eu sînger și sîngeri,
Că Domnul din dor ne-a luat
Din dorul de cînt printre îngeri.

Două flăcări

Versuri Valentin Bardă
Muzică Daria Radu

Două flăcări

(Doinel și lui Ion Aldea Teodorovici)

Două flăcări s-au stins, două flăcări s-au stins,
Dar suflarea lor călă rănește.
Au cîntat, au cîntat, au cîntat și au aprins
Mii de flăcări frumoase române.

Refren:
Noi avem în moșie de toate
Și greseli nimănui azi iertate,
Și puteri pururi nemărginite,
Noi avem flăcări însuflește.

Flăcări ard și se sting, din păcate, se sting,
E-o durere fierbinte română.
Flăcări noi, flăcări noi, flăcări noi se aprind
Să distrugă moșciuna străină.

Refren:
Flăcări ard pe altar, pe altarul mărei
Din străvechea moșie română
Te rugăm, Te rugăm, Te rugăm să ne ierși
Dă-ne, Doamne, în suflet lumină.

Refren:
Două flăcări s-au stins, două flăcări s-au stins,
Dar va arde făcîta divină.
Au cîntat, au cîntat, au cîntat și au aprins
Mii de flăcări frumoase române.

moderato

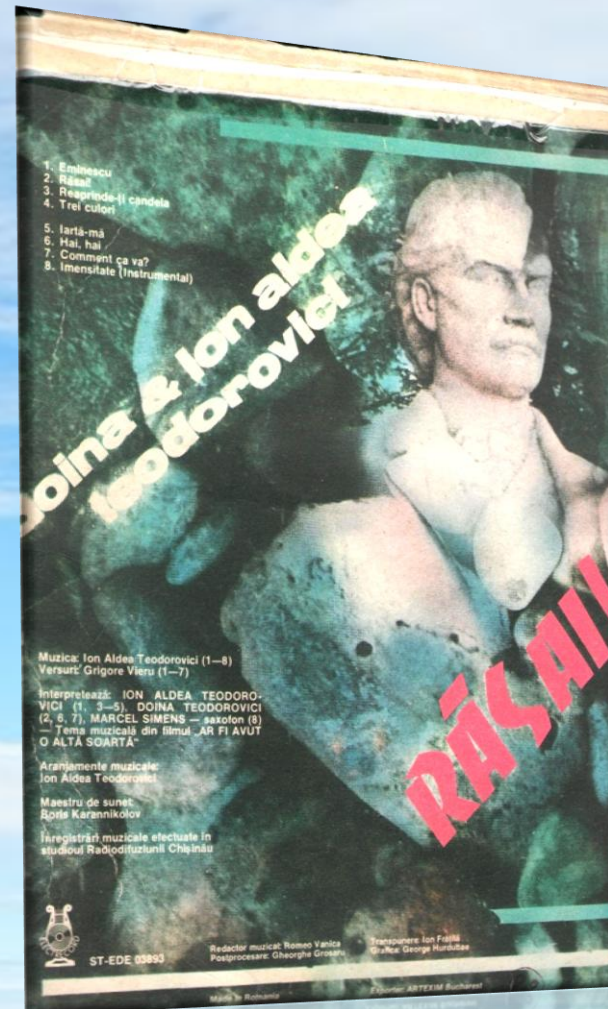
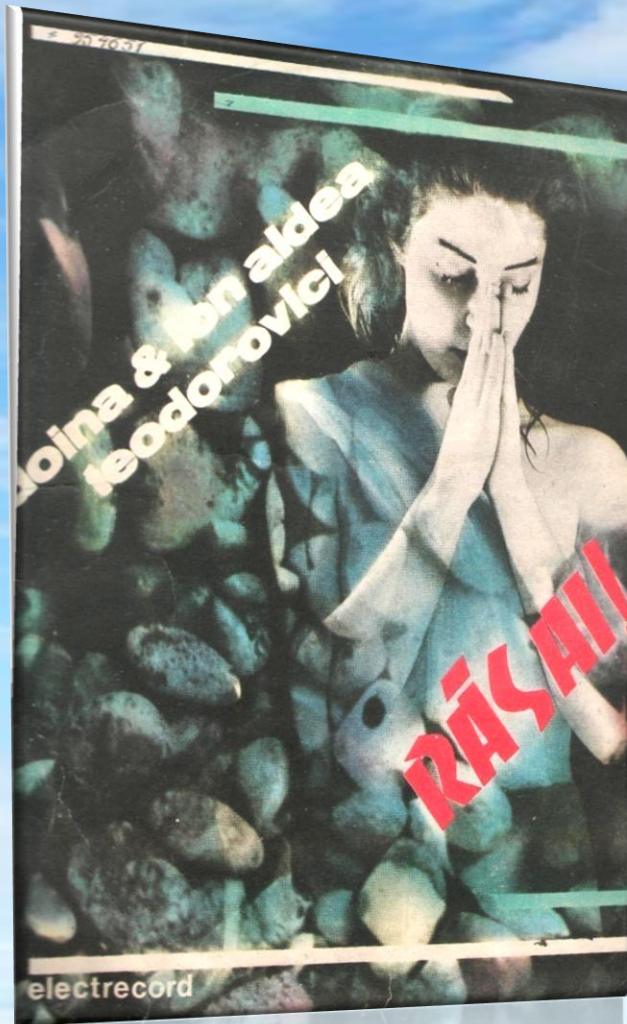
Do-ua flă-cări s-au stins, Do-ua flă-cări s-au
stins, Dar su-flă-rea lor cal-dă ră-mi-ne.
Au cin-tat, au cin-tat, au cin-tat și au ap-rins
Mii de flă-cări fru-moa-se ro-mă-ne

Refren

Noi a-vem în mo-și-e de toa-te și gre-
seli ni-mă-nui azi ier-ta-te, și pu-teri pu-ruri ne-măr-gi-
ni-te, Noi a-vem flă-cări in-su-fle-ți-te, Noi a-
vem flă-cări in-su-fle-ți-te.

153

1991-primul disc "RĂSAI"

CD-ROM, DVD-ROM

CD-ROM, DVD-ROM

Ion și Doina Aldea-Teodorovici
CLOPOTUL ÎNVIERII...

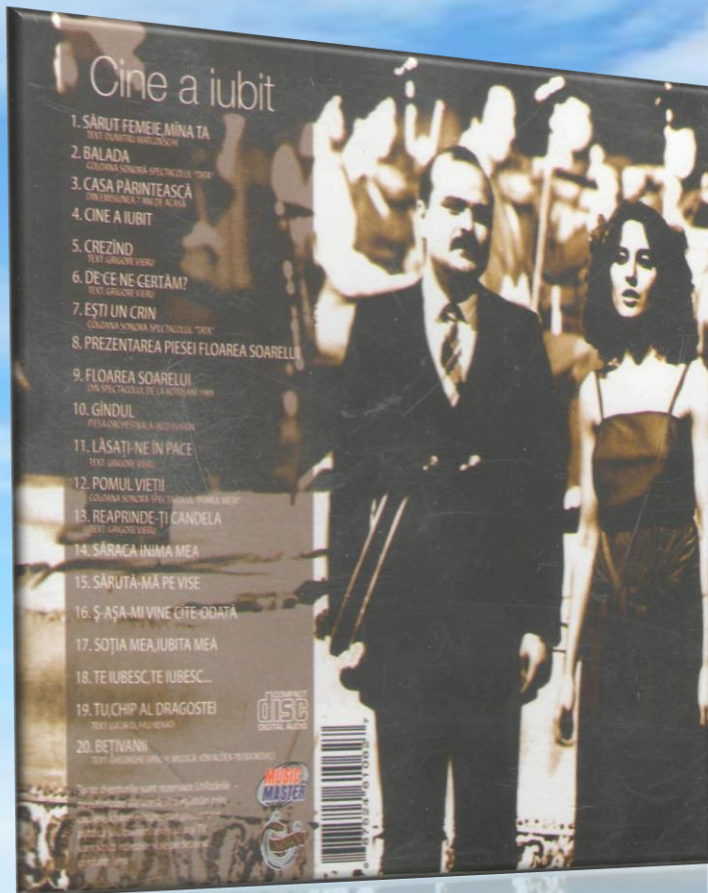
Imensitate 3:40
I. Aldea-Teodorovici
Eminescu 4:55
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Clopotul învierii 5:02
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Pentru Ea 4:36
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Limba română 3:32
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Răsai 2:55
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Trei culori 4:09
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Măhuri de Prut 4:32
I. Aldea-Teodorovici - A. Păunescu
Doamnă lacrimi gemene 4:31
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Suveranitate 5:10
I. Aldea-Teodorovici - I. Hadicea
Tu cânti o inimă simplă 4:25
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Eu mume pe zapada 4:07
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Floare dulce de tei 5:14
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
O serenadă 3:45
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Indiferență 3:56
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru
Iartă-mă 4:48
I. Aldea-Teodorovici - G. Vieru

Productor "MUSIC MASTER"
Înregistrări din arhiva compozițiilor Ion Aldea-Teodorovici.
Restaurarea și modernizarea discului au fost realizate în studio-ul
"CANTABILE" al Departamentului Cultural Chișinău
măstru de sunet Victor Baranica...

Manufactured by
MUSIC MASTER
© 1997 Djavanca Ltd
Made in Moldova

CD-ROM, DVD-ROM

CD-ROM, DVD-ROM

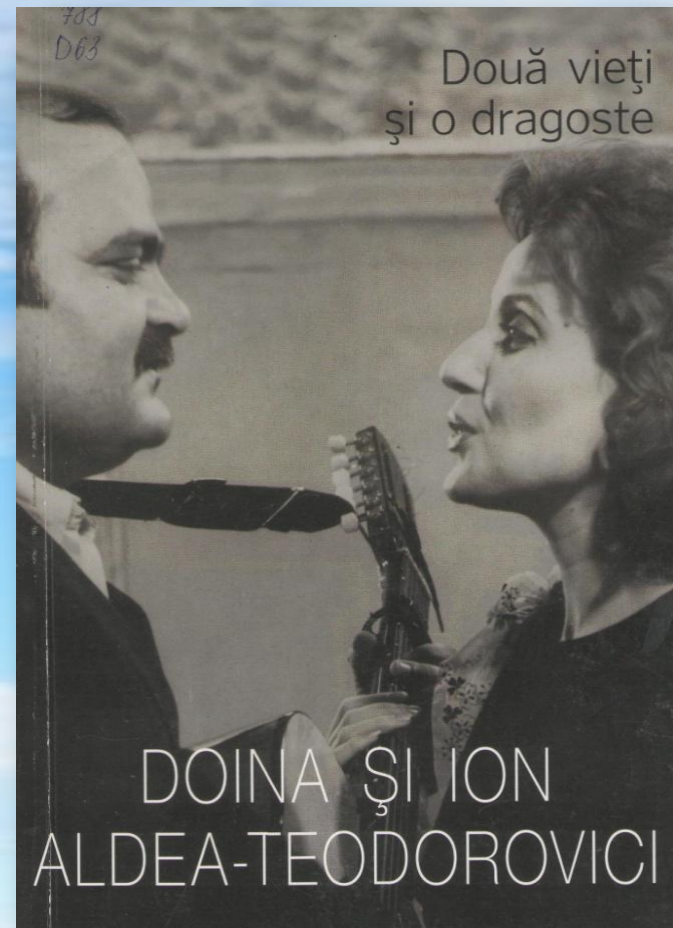
Toate drepturile sunt rezervate. Utilizările neautorizate ale acestei înregistrări prin copiere, închiriere, împrumut, prezentare publică sau transmitere radio și TV sunt strict interzise și se pedepsesc conform legii.

1973

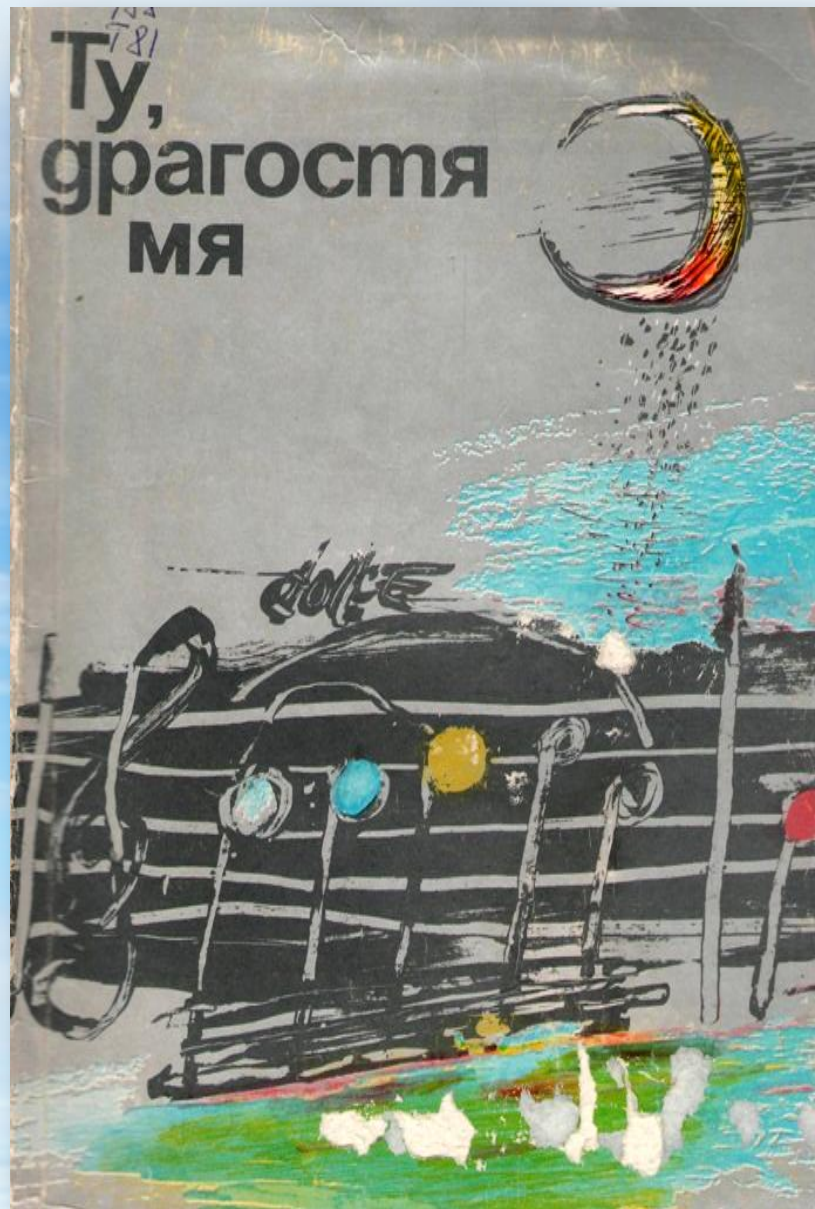
- Sofia Rotaru a interpretat piesa tînărilor compozitor “Crede-mă, iubire, crede-mă”

OPERA

Ascultați și bucurați-vă de viață, ascultați lecția mare de patriotism a celui care nu s-a rupt de melosul popular, doină în doină, a învățat tot acest tezaur și a știut să-l cînte(...), avea vocația unor compozitori de răsunet, într-o singură notă puneă atîta tragism, atîta dramatism, cum puțini dintre compozitori, dintre muzicanții noștri știu s-o facă.

Ion Hadârcă

ПЛАЙ ДЕ БАСМ, МОЛДОВЭ

Версуриле де П. Воцу Музика де Н. Аадя-Теодоро

Allegro energico

Друг = кул ан-и фа = кут Прип но = гу

= ро до ерв До но = по = рок.

16

The image displays a page of musical notation for the Moldovan folk song 'Плай де басм, молдовэ' (Play the fiddle, Moldova). The score is written for piano and voice. It features a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The tempo is marked 'Allegro energico'. The music is arranged in three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are in Romanian: 'Друг = кул ан-и фа = кут Прип но = гу' and '= ро до ерв До но = по = рок.'. The page number '16' is located at the bottom center.

П 286

КОВОРУЛ КОВЕР

Версуриле де Гр. Виеру
Стихи Гр. Виеру

Музика де И. Алди-Теодоро
Музыка И. Алди-Теодоро

Andante espressivo

O mie de clopote

Versuri de Gr. Vieru Muzică de I. Aldea-Teodorovici

Moderato

Pian

The musical score is written for piano and voice. It consists of six systems of music. The first system shows the piano introduction with a treble and bass clef. The second system continues the piano accompaniment. The third system shows the vocal line starting with a treble clef. The fourth system continues the vocal line with lyrics. The fifth system shows the piano accompaniment for the vocal part. The sixth system concludes the piece. The tempo is marked 'Moderato' and the dynamics are 'Pian'. The lyrics are 'O mie de ro_ze, O mie de zîm_be_te'.

Voce

O mi_e de ro_ze, O mi_e de zîm_be_te

32

488
К978

КЫНТЕКУЛ МОЛДОВЕНЕСК де естрада

'88

ПАЧЕ ЛУНИЙ, ПАЧЕ ЛУМИЙ

Версурь де Гр. Виеру

Музыка де И. Алдя-Теодорович

Andante con moto

parlando

Ни_ мик май абу_чумат ка

simile
па_чи азь Ка тынара ей думина

Ка рэнатул ей верс Ку думинара спякулуй ми мана

182
K.932

КЫНТЕКУЛ МОЛДОВЕНЕСК ДЕ ЕСТРАДЭ

83

ЖЕЛОЗИЕ

Версуниле де Гр. Вьеру

Музикэ де Ион Андэ-Теодорович

Moderato

The musical score is written for voice and piano. It features a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Moderato'. The score includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand. There are dynamic markings such as 'f' (forte) and 'mp' (mezzo-piano). The lyrics 'Кына те наа Ро - нос Шрей а -' are written below the vocal line. The score is divided into systems, with first and second endings indicated by '1.' and '2.' above the staves.

ГАЛА МЭШТИЛОР

Журь де Г. Урски Музик де И. Алдя-Теодорович

Sostenuto

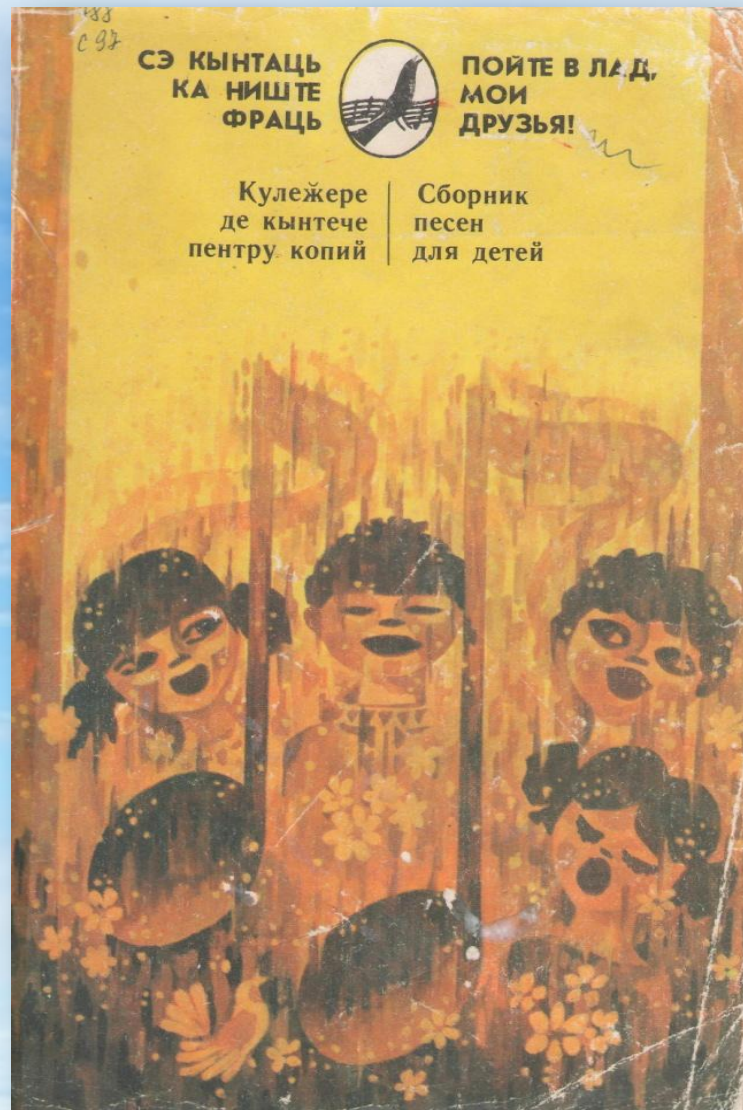
mf

Мь_а фост дат сә_л вэдр_да_ тэ Ын_тр'ун

шарк спун_ьнд по_вешть, Ре_зэ_мат де о_ва_ли_зэ_пли_нэ

ш_до_ра ку_мэшь. Се_а_ду_на_се_рэ_ко_пи_ий Чу_ку_

33

ДЕ-А АСКУНСЕЛЯ В ДОГОНЯЛОЧКИ

Версурь де Г. Урски
Стихи Г. Урского

Музикэ де И. Алдя-Теодорович
Музыка И. Алди-Теодоровича

Moderato giocoso

Гитара

Воце

А-ла -ба-ла-пор-то_ка_ла, Хай ши не-ом жука До-а ас_кун_се_ля, де-а ас_кун_се_ля, де-а ас_кун_се_ля,
А_ла-ба_ла-до_го_ня_ля, Вы_хо_ди иг_рать В до_го_ня_лоч_ки, в до_го_ня_лоч_ки, в до_го_ня_лоч_ки,

А_ла-ба-ла-пор-то_ка_ла, Хай ши не-ом жука До-а ас_кун_се_ля, де-а ас_кун_се_ля, де-а ас_кун_се_ля,
А_ла-ба_ла-до_го_ня_ля, Вы_хо_ди иг_рать В до_го_ня_лоч_ки, в до_го_ня_лоч_ки, в до_го_ня_лоч_ки,

733

ОКИЙ
ТЭЙ,
МОЛДОВЭ

КУЛЕЖЕРЕ
ДЕ
МУЗИКЭ
ФОЛК

ЛИТЕРАТУРА
АРТИСТИКЭ

1982

КУ НУМЕЛЕ ТЭУ

Версуриле де Д. Матковски Музыка де И. Алдя-Теодорвич

$\text{♩} = 56$

Am Am Em

Ай ну мит ку ну ме драг Стя дин

Em

чер, стрэ лу чи тоа ре. Стя уа

Em 3 G C

мя а фул же рат Ши с'а

Am H7 Em

прэ бу шит ын ма ре. Еу те

Em

ка ут, еу те стриг, Еу те а

Em 3 Em

дун дин веш ни чи е; Ун де

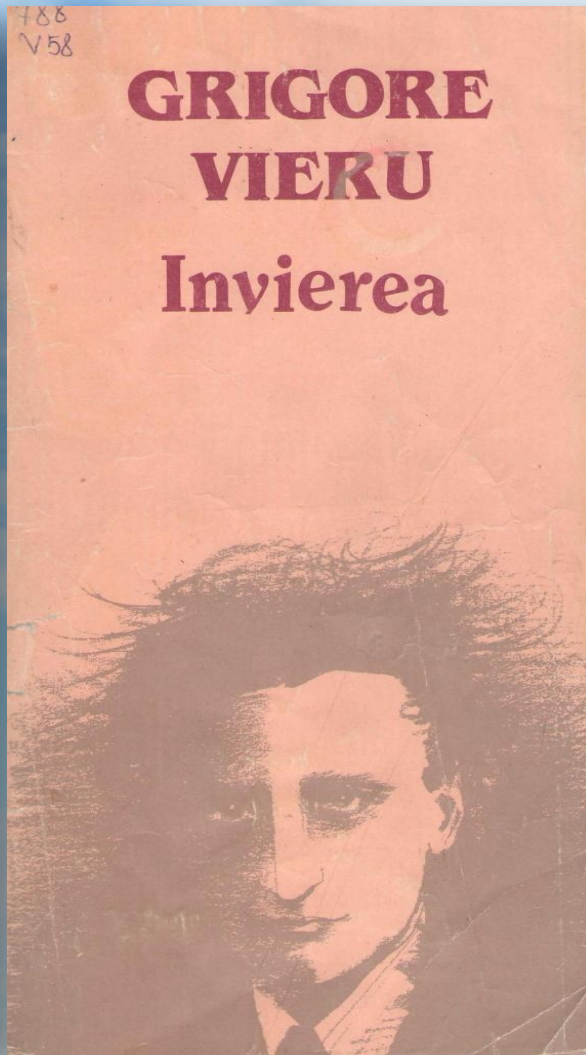
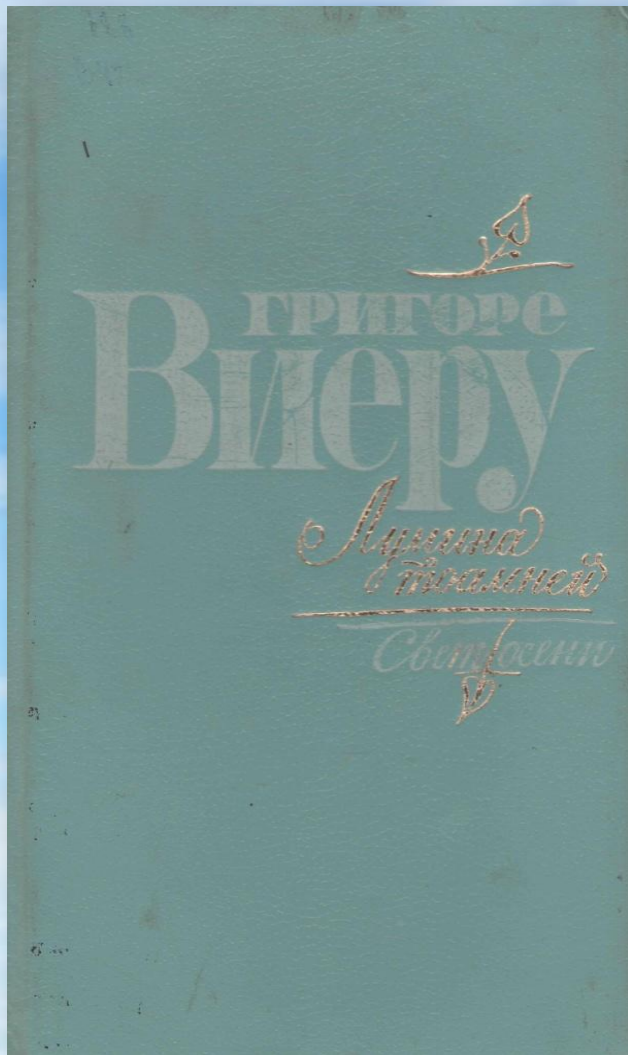
Em 3 G C

ешть, де че ну ешть, Ту, ю

Am H7 Em

би ря ми тыр зи е?

164

Simion GHIMPU

CĂDEREA FRUNZELOR

Muz.: Ion Aldea-Teodorovici
 Intr.: M. Codreanu
 Intr.: A. Margine

Voce

Că - de - rea frun - ze-lor n'a fost, Ză -
 pa - da le'a'n - ghe-țat pe ram, E toam - nă doar în ca-len-dar, Eu
 frun - ze n'am, eu frun - ze n'am, Frun - ze n'am, E... n'am, A -
 di - e'n parc un vîn-ti - șor, O frun - ză prin-de zbor pe'a - lei, Eu
 răd și'a-lerg ca un co-pil, în ur - ma ei, în ur - ma ei, Ur - ma
 ei, Eu... ei, Din mii de pă-sări ca-re'au fost,
 As - cun-ge's toa-te'n a - dă - post, Să cui-bul sin-gur
 sus pe ram, Eu pă - sări n'am, eu pă - sări n'am.

104

488
27

Зригорє Внєру
Пофтиа де
нтрань
Воудитє,
пожа-
дуйста

КОВОРУЛ КОВЕР

И. Алдя-Теодорович

(Дин филмул телевизат «Кынга, виоарэ») (Из телефильма «Пой, скрипка»)

Музыкальная партитура с текстом песни. Пять систем нот, каждая с соответствующими словами под ней.

Чи не це се ла ко вор, Чи не це се да ко вор,
 Фрун за вер де де сте жар, Фрун за вер де де сте жар,
 У ко го ко вер го тов? У ко го ко вер го тов?
 Дал ей дуб рез ной лис ток, Дал ей дуб рез ной лис ток?

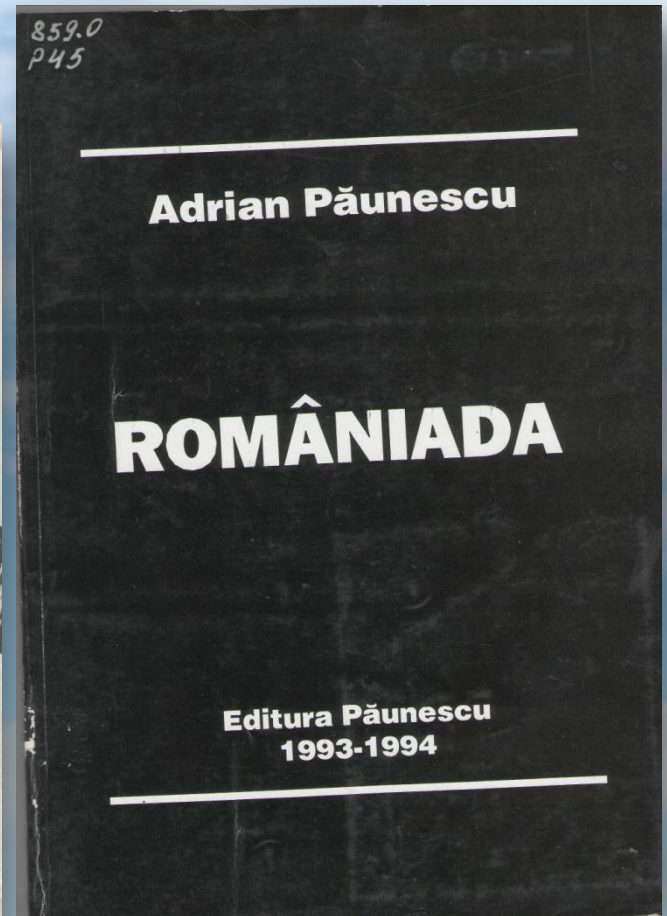
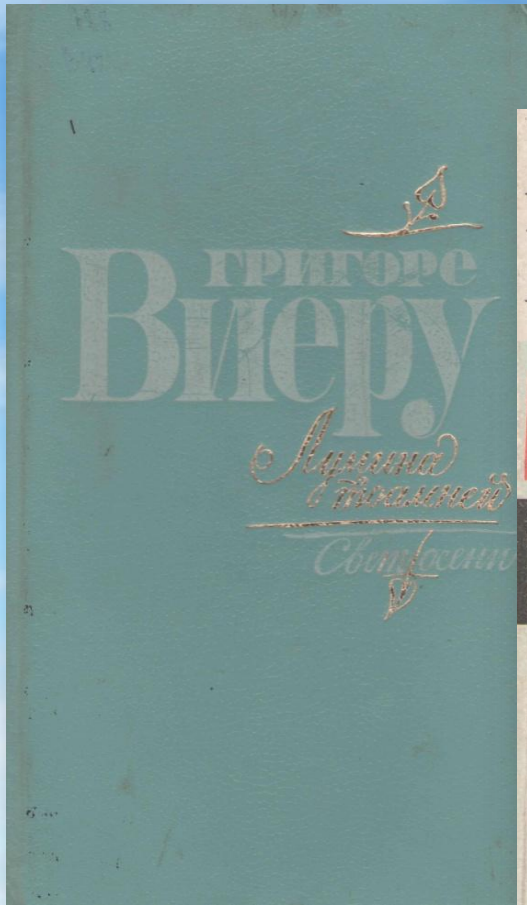
Бу ни ку ца фло ри лор, Бу ни ку ца фло ри лор!
 Трян да фи рул чел де жар, Трян да фи рул чел де жар!
 У пра ба буш ки цве тов- У пра ба буш ки цве тов-
 Ро зы пла мен ный цве ток, Ро зы пла мен ный цве ток.

Ера дул ши ку сте де ле, Тоа тч не му ре де ле,
 Выт кли е лоч ный у зор, Све тит звез да ми ко вор.

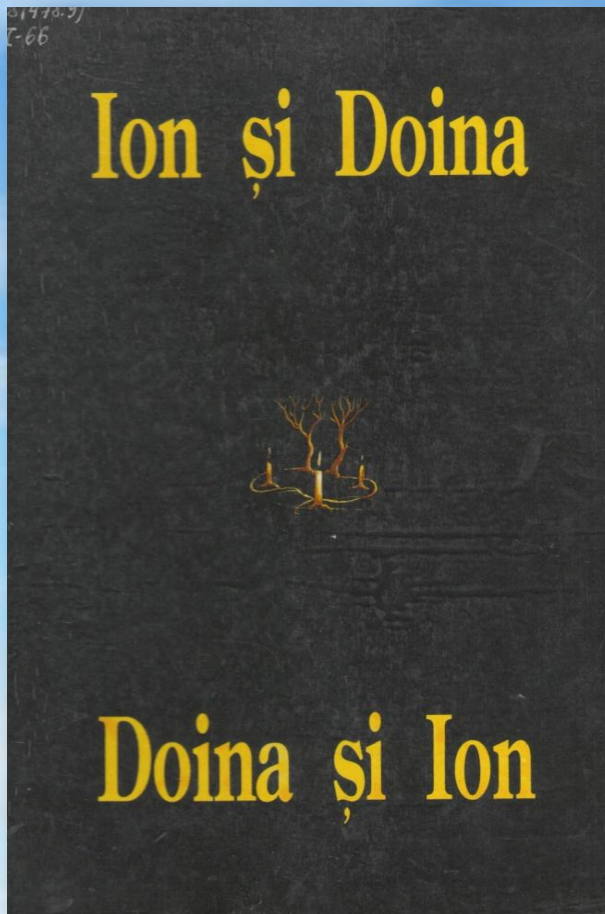
Я тэ чи не, Я тэ чи не,
 Вот ко ко е ру ко де лье,

спо ри тор, Це се ла ко вор.
 Вот кто мо жет с дав шх дэр Рас цве тить ко вер.

**Cântece pe versurile poetilor:
Grigore Vieru, Dumitru Matcovschi, Adrian Păunescu**

REFERINȚE

In familie e oaspete Muza

Ianuarie 1992.
La Ipotești și Putna
de zilele "Eminescienei".

formează un tot întreg. Deci, nu este de mirare că, după concert, spectatorii nu se grăbesc să plece acasă. Mulți, în special ostașii din Moldova, vor să se întâlnească cu artiștii îndrăgiți, să vorbească în limba maternă.

În republică "Contemporanul" este considerat o adevărată școală a artei de estradă. În acest colectiv s-au afirmat mulți maestri recunoscuți ai estradei: Olga Sorochina, artistă emerită a RSSFR, Ion Suruceanu, artist al poporului din RSSM, și Iurie Sadovnic, artist emerit al RSSM, talentații compozitori Ștefan Petrache și Ion Teodorovici.

De ani de zile în fruntea ansamblului se află Mihai Dolgan, artist emerit al RSS Moldovenești, compozitor... Spectatorul întâmpină cântecul "Primăvară" ca pe un vechi și multasteptat prieten...

...Turneele frecvente ale ansamblului promit noi întâlniri și impresii de neuitat...

— Oriunde ne-am afla, mărturisește directorul ansamblului Laurențiu Popovici, gândul ne este la minunata noastră Moldova, țara viilor și livezilor, țara Codrilor și a Nistrului albastru, la neasemuita perlă a Moldovei — Chișinău!..

Ziarul "Неделя", 24 septembrie 1977.

Temă pentru amintiri

Vadim Florea, bas-chitarist în AVI "Contemporanul":
 "Contemporanul" am cântat patru ani. Mi-i amintesc pe toți membrii ansamblului, care și unde stătea în timpul concertului.
 Solista, umila dumneavoastră slugă — bas-chitara. Chitara-solo — Liviu Știrbu, Percuția — Anatol Neamtu, Alexandru Cazacu. Percuția — Valentin Goga.
 Solista — care și nasul proeminent, ca al popularului în acei ani.
 Solista — conga (tobă alungită care produce sunete
 Solista, tot el — pantomim. Mihail era copil "regesc", taică-său
 Solista de ministri, trăiau într-o casă "regească" cu cinci
 Solista experimentam cum vom trăi în comunism...

...formează un tot întreg. Deci, nu este de mirare că, după concert, spectatorii nu se grăbesc să plece acasă. Mulți, în special ostașii din Moldova, vor să se întâlnească cu artiștii îndrăgiti, să vorbească în limba maternă.

În republică "Contemporanul" este considerat o adevărată școală a artei de estradă. În acest colectiv s-au afirmat mulți maeștri recunoscuți ai estradei: Olga Sorochina, artistă emerită a RSSR, Ion Suruceanu, artist al poporului din RSSM, și Iurie Sadovnic, artist emerit al RSSM, talentații compozitori Ștefan Petrache și Ion Teodorovici.

De ani de zile în fruntea ansamblului se află Mihai Dolgan, artist emerit al RSS Moldovenești, compozitor... Spectatorul întâmpină cântecul "Primăvară" ca pe un vechi și multășteptat prieten...

...Turneele frecvente ale ansamblului promit noi întâlniri și impresii de neuitat...

— Oriunde ne-am afla, mărturisește directorul ansamblului Laurențiu Popovici, gândul ne este la minunata noastră Moldova, țara viilor și livezilor, țara Codrilor și a Nistrului albastru, la neasemuita perlă a Moldovei — Chișinău!..

Ziarul "Неделя", 24 septembrie 1977.

Temă pentru amintiri

Vadim Florea,

bas-chitarist în AVI "Contemporanul":

...în "Contemporanul" am cântat patru ani. Mi-i amintesc pe toți membrii ansamblului, care și unde stătea în timpul concertului.

...Asadar, umila dumneavoastră slugă — bas-chitara. Chitara-solo — Liviu Știrbu, actor Castraveț, Anatol Neamțu, Alexandru Cazacu. Percuția — Valentin Goga (are și nasul proeminent, ca al popularului în acei ani), Mihail Purșev — conga (tobă alungită care produce sunete generale franceze), tot el — pantomim. Mihail era copil "regesc", taică-său era contabil-șef la Consiliul de ministri, trăiau într-o casă "regească" cu cinci copii, în care după concerte experimentam cum vom trăi în comunism...

...formează un tot întreg. Deci, nu este de mirare că, după concert, spectatorii nu se grăbesc să plece acasă. Mulți, în special ostașii din Moldova, vor să se întâlnească cu artiștii îndrăgiti, să vorbească în limba maternă.

În republică "Contemporanul" este considerat o adevărată școală a artei de estradă. În acest colectiv s-au afirmat mulți maeștri recunoscuți ai estradei: Olga Sorochina, artistă emerită a RSSR, Ion Suruceanu, artist al poporului din RSSM, și Iurie Sadovnic, artist emerit al RSSM, talentații compozitori Ștefan Petrache și Ion Teodorovici.

De ani de zile în fruntea ansamblului se află Mihai Dolgan, artist emerit al RSS Moldovenești, compozitor... Spectatorul întâmpină cântecul "Primăvară" ca pe un vechi și multășteptat prieten...

...Turneele frecvente ale ansamblului promit noi întâlniri și impresii de neuitat...

— Oriunde ne-am afla, mărturisește directorul ansamblului Laurențiu Popovici, gândul ne este la minunata noastră Moldova, țara viilor și livezilor, țara Codrilor și a Nistrului albastru, la neasemuita perlă a Moldovei — Chișinău!..

Ziarul "Неделя", 24 septembrie 1977.

Temă pentru amintiri

Vadim Florea,

bas-chitarist în AVI "Contemporanul":

...în "Contemporanul" am cântat patru ani. Mi-i amintesc pe toți membrii ansamblului, care și unde stătea în timpul concertului.

...Asadar, umila dumneavoastră slugă — bas-chitara. Chitara-solo — Liviu Știrbu, actor Castraveț, Anatol Neamțu, Alexandru Cazacu. Percuția — Valentin Goga (are și nasul proeminent, ca al popularului în acei ani), Mihail Purșev — conga (tobă alungită care produce sunete generale franceze), tot el — pantomim. Mihail era copil "regesc", taică-său era contabil-șef la Consiliul de ministri, trăiau într-o casă "regească" cu cinci copii, în care după concerte experimentam cum vom trăi în comunism...

...ce tine de așa-zisa purtare amorală este tabuizat. Divorțurile, infidelitățile sunt interzise prin lege.

Oamenii însă par fericiți. Alta-i dacă sunt fericiți cu adevărat.

În schimb, recepțiilor pentru oaspeți nu le lipsește amploarea. La Phenian există două hoteluri pentru străini, în care coreenii n-au acces. Sunt niște hoteluri fastuoase de cinci stele, în care până și utilitățile sunt făcute din bronz, deci sunt scumpe și veșnice. Există baruri și restaurante, o discotecă și autobuze speciale, care te plimbă numai pe străini.

Simplii muritori nu se apropie de astfel de locuri cale de-o postă. Ei participă doar la defilări și la manifestările legate de glorificarea liderului. Probabil, muritorii ti este dată o singură șansă să întreprindă o astfel de călătorie. În Coreea de Nord nu nimeresti chiar dacă ai asupra ta un milion de dolari. Agenziile companiilor străine nu au curse în direcția respectivă. Coreenii ti aduc bani doar ei înșiși pe oaspeți cu avioanele lor. De aceea socot că mi-a mers, având încredințata să văd cu ochii mei această țară ascunsă de ochiul străin.

Acolo, la festival, echipa noastră s-a atașat cel mai mult de delegația japoneză, care era alcătuită din oameni simpatici, educați, binevoitori și cărora le plăceau cântecurile noastre. Mai mult decât atât, încercau să le fredoneze ei înșiși și era foarte nostim.

Anul 1996. Cu Ion Aldea-Teodorovici și Petrică Malai

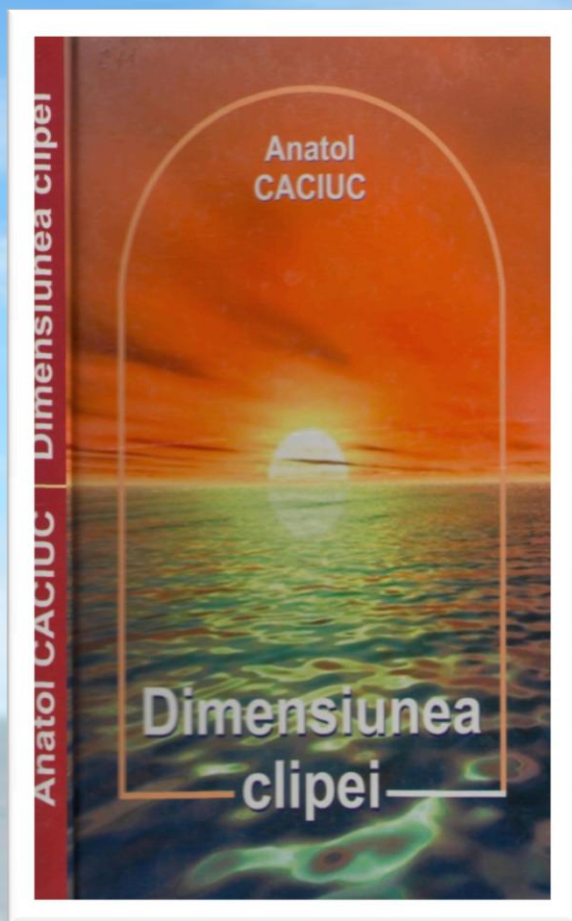
Săteți frumoși, chipeși și talentați... Componenta ansamblului era foarte bună și atunci și îmi amintesc cu satisfacție munca noastră în comun. În ansamblul nostru această pereche stelară cânta la saxofon: Ion — la saxofon-tenor, Petrică — la saxofon-alt. Erau prieteni și, cum se obișnuiește la noi, făceau glume unul la seama altuia. Odată, în 1977, când tocmai plecam în Germania, li s-a povestit istoria ce urmează.

Am urcat în cursa de seară a trenului Chișinău-Kiev, ca dimineața să fim deja în capitala ucraineană și să așteptăm un alt tren, care urma să ne ducă la Brest. Ansamblul era unit și prietenos, nu ne plictiseam niciodată, așa că nici n-am observat când am ajuns la destinație. Și iată că în dimineața zilei, la Kiev, după ce am coborât din tren și am intrat în clădirea gării, Ion Aldea-Teodorovici, zis că se oprește deodată și îl întreabă pe Petrică:

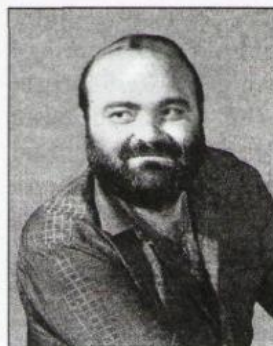
- Bă, n-ai luat întâmplător saxofonul meu?
- Petrică și-o fi zis că prietenul lui, ca de obicei, glumește.
- Păi, da, cum să nu, eu întotdeauna îți car instrumentele!
- Ascultă, vorbesc serios! Nu-i la tine?
- De unde, îl am doar pe al meu...

Ei sânt și vor rămâne pentru noi
Cât va mai exista această țară,
Cât neamu-acesta naște-va eroi
Și trubaduri să cânte la chitară...

Svetlana Grama

ION ALDEA-TEODOROVICI

*De lumina dragostei
să ne bucurăm...*

S-a născut la 7 aprilie 1954 în orașelul Leova. Studiază la Școala de muzică "Eugeniu Coca" din Chișinău, apoi la Școala de muzică din Tiraspol. Este absolvent al Conservatorului "Gavriil Musicescu" din Chișinău. Este instrumentist în formația vocal-instrumentală "Contemporanul". În anul 1986 înființează formația "Telefon", apoi "DIATE". Este autor de creații academice: "Rapsodie", "Cvintet pentru coarde", "Variațiuni pentru pian", ciclul "Anotimpurile". A semnat muzică ușoară, muzică pentru copii, muzică de teatru și film. Piese sale înfrumusețază repertoriul mai multor interpreți. A editat discuri la "Melodia", Moscova, "Electrecord", București. A efectuat turnee în străinătate. Participant la Festivalurile "Mamaia - 91" și "Cerbul de aur" de la Brașov, 1992. În anul 1989 i se conferă titlul onorific "Artist emerit" din Moldova. Ordinul Republicii i se acordă în anul 1992, post-mortem. Trece în neființă la 30 octombrie 1992.

Numele DOINA – ION ALDEA-TEODOROVICI a fost acordat străzii unde au locuit în ultimii ani de viață. În amintirea marilor dispăruți a fost inaugurat Festivalul de muzică ușoară "Două inimi gemene". Chipurile lor sînt immortalizate pe apariții filatelice și iconografice. A apărut un amplu album "DOINA și ION, ION și DOINA".

A. VIZIRU

**CEI ȘAPTE ANI
DE ACASĂ
SAU CELE ȘAPTE
MIRACOLE
ALE COPILĂRIEI**

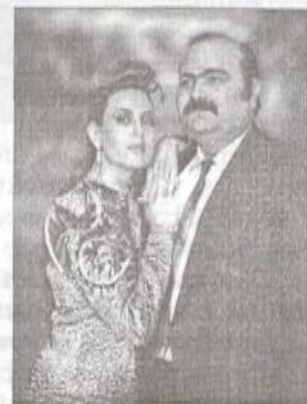
**În căutarea cuvintelor nespuse pentru
regretații Doina și Ion Aldea - Teodorovici**

“Creația și iubirea sunt pasiuni care se leagă și se condiționează reciproc ..., fiecare căutând să atragă asupra sa accentul suprem pentru alcătuirea unui sens de viață.”

(Lucian Blaga)

-Doamnă Eugenia Marin, acum, când Doina ar fi împlinit 45 de ani, să ne amintim cum a fost Doina până la 7 ani, deci cum a fost în copilărie ?

-N-o să mă credeți, dar eu aproape n-am simțit că am copil. A fost foarte înțelegătoare, știa că mămică e studentă, trebuie să lucreze și este ocupată. Ea a început să citească foarte și foarte devreme, avea o bibliotecă bogată și aceasta era viața ei-carte. Ea, de mică a fost o fire artistică, la 7 ani ea însena mici scenete, era un regizor adevărat...

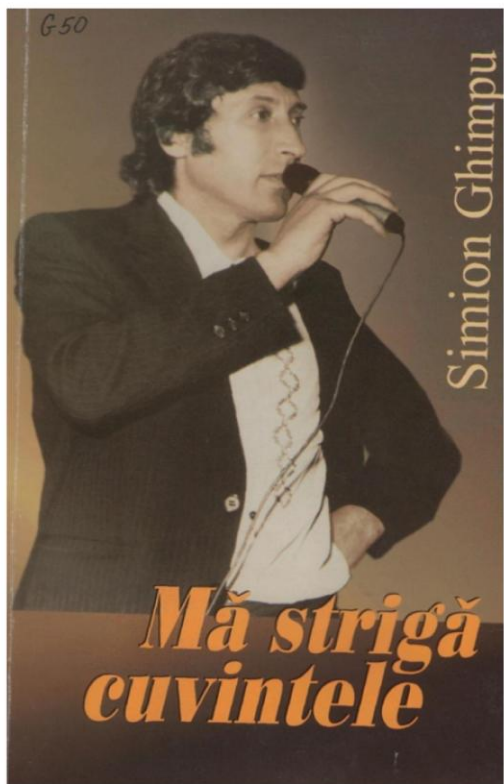

-Doina avea, cred, în gene dragostea de muzică, de frumos ?

-Indiscutabil, fiindcă mama mea cântă foarte frumos, e o soprană nemaipomenită, soțul de asemenea și Doina a moștenit de la ei amândoi acest dar de a cânta. Dar a cultivat vocea ei cu adevărat în muzică Ion. Acesta, fără discuții, a fost meritul lui.

-Făcea și soții cred că...

-Mai puțin poate, dar îi plăcea să se ducă la mama mea, la Baurci-Moldoveni, r-nul Cahul, mai ales îi plăcea să se ducă în pădure cu toate fetele din mahală și făceau nunți, cumetrii, botezuri, înmormântări. Și ea era inițiatoarea cu toate că era cea mai mică, o avea ca ajutor pe sora Maria, care era mai mare cu 4 ani, acum e profesoară în Chișinău. Îi plăcea să se ducă cu oile, cu găștele, dar cel mai mult se ținea de bunica ei, mama mea, care are acum 85 de ani. Să-i dea Dumnezeu încă multe zile. Era o dragoste

Simion GHIMPU

Am cântat femeia-n versuri,
Pe cea zveltă, pe cea-naltă,
Dar soția noastră dragă
N-am cântat-o niciodată

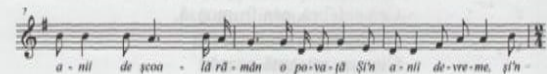
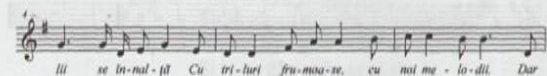
Refren: Nu uitați că ea-i și mamă
A copilului cel sfânt,
Mamă și soție dragă
Ce ne-așteaptă orișicând.
Nu uitați că ea-i alături,
Cu ea toate-mpărtaşim,
Nu uitați că-i și iubită,
C-am iubit-o și-o iubim.

Am cântat femeia-n toate
În picturi, în vorbă-aleasă,
Dar de ea uităm adesea,
Că a fost cândva mireasă.
Chiar dacă ades ne ceartă,
Ea în viață ne vrea bine,
Poate-or fi femei mai bune,
Eu te voi cânta pe tine.

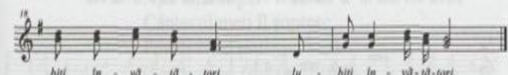
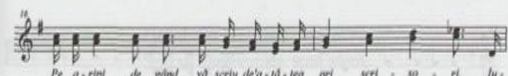
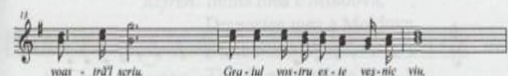
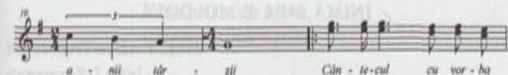
IUBIȚI ÎNVĂȚĂTORI

Muz.: I. Aldea-Teodorovici

Intr.: I. Suruceanu

Numai tu

Trec anii, spre zări ciocărlii se înalță
Cu trituri frumoase, cu noi melodii,
Dar anii de școală rămân o povață
Și-n anii devreme și-n anii târzii.

Refren: Cântecul cu vorba voastră-l scriu,
Graiul vostru este veșnic viu,
Pe aripi de gând vă scriu de-atâtea ori scrisori,
Iubiți învățători, iubiți învățători.

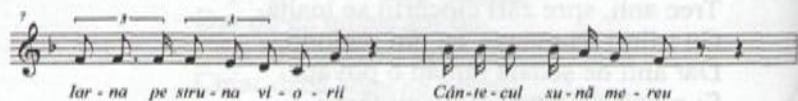
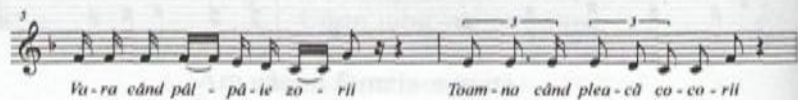
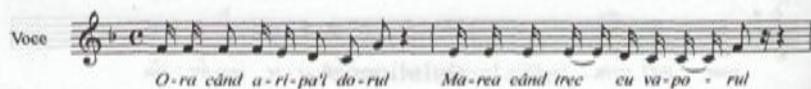
Trec anii și zboară departe de școală,
De ultimul sunet de noi auzit,
Dar dorul de banca din școala natală
În sufletul nostru mereu a-nflorit.

Trec anii și iarăși vă cer o povață
Copii înșetați de sfătosul cuvânt,
Cu voi împreună ce mândru se-nalță
Dulcele grai pe străbunul pământ.

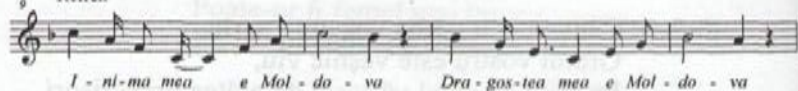
INIMA MEA E MOLDOVA

Muz.: I. Aldea-Teodorovici

Intr.: I. Suruceanu

Refren

Ora când aripa-i dorul,
Marea când trec cu vaporul,
Dorul meu când își ia zborul,
Nu uit de cântecul meu.
Vara când pâlăie zorii,
Toamna când pleacă cocorii,

Iarna pe struna viorii,
Cântecul sună mereu.

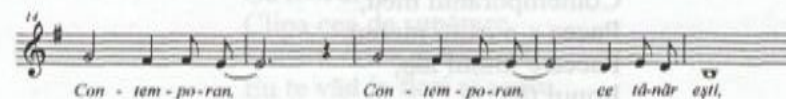
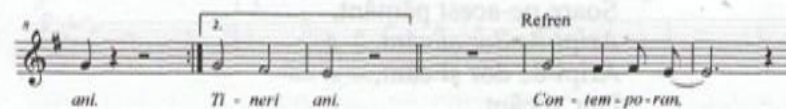
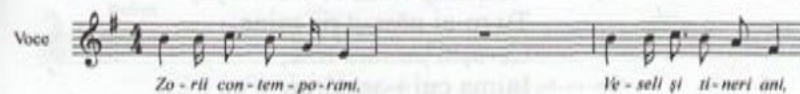
Refren: Inima mea e Moldova,
Dragostea mea e Moldova,
Soarele meu e Moldova,
Țara în care trăiesc.

Grâul din lan când răsare,
Spicul când crește spre soare,
Apa din limpezi izvoare
Cântecul meu îl șoptesc.
Păsări când pui și-adună,
Codrii când frunza își sună,
Același cântec răsună,
Cântecul plaiului meu.

ZORII CONTEMPORANI

Muz.: M. Dolgan

Intr.: form. „Contemporanul”

În Enciclopedii

Serafim Buzilă

Interpreți DIN MOLDOVA

Lexicon enciclopedic
(1460-1960)

Editura ARC

ALBIN

tatea Albă; președinte al asociațiilor cântăreților bisericești din Ismail și din Basarabia; secretar al Căminului cultural „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Bolgrad.

Bibliografie: Predescu, L., *Enciclopedia Cugetarea*, București, 1940; Ionescu, Gh. C., *Lexicon al celor care, de-a lungul veacurilor, s-au ocupat cu muzica de tradiție bizantină în România*, București, 1994.

ALBIN, Anatol, trompetist, compozitor și dirijor (5. VII. 1903, com. Târgu-Râșcani, jud. Bălți — 20. IX. 1974, București). Primele lecții de muzică le ia de la fratele său, Alexandru Albin (1910-1914), apoi studiază la Harkov (1916-1918) cu Ivan N. Ostaficiuk (trompetă) și la Cernăuți (1920-1925) cu Adolf Hönigsberg (trompetă). S-a perfecționat la Asociația muzicală din Cernăuți (1922-1929) cu Romulus Milea (trompetă), Adalbert Hrimaly (teorie, armonie), Iakob Kramer (dirijat) și Joseph Schlither (istoria muzicii). Trompetist în fanfara Regimentului 3 grăniceri și în diferite orchestre de muzică de agrement din Cernăuți (1924-1928); trompetist și dirijor al unor ansambluri de muzică ușoară din București (1928-1943); director și șef de orchestră la Casa de discuri *Electrocord* (1943-1950); profesor la Conservatorul „Arta Poporului” (1945-1949), dirijor al Ansamblului artistic al Sfatului Popular (1951-1953) și al formației „Ciocărlia” (1954-1961) din București. Membru al Societății Compozitorilor Români (1945).

A compus lucrări vocal-simfonice, instrumentale, de agrement.

Lucrări didactice: *Metodă de mandolină*, (în colaborare cu C. Răzvan), București, 1965; idem, 1973.

16

Bibliografie: Cosma, V., *Muzicieni români. Lexicon*, București, 1970; C. R., *Anatol Albin*, în: „Muzica”, nr. 11, 1974, București; Cosma, V., *Muzicieni din România. Lexicon*, București, 1989.

ALDEA-TEODOROVICI, Doina, solistă vocală (15. XI. 1958, Chișinău — 30. X. 1992, lângă s. Urziceni, jud. Ialomița). Absolventă a Universității din Chișinău, Facultatea de Filologie (1979). În anii 1979-1982, profesoară de literatură universală la Institutul Pedagogic „Ion Creangă” din Chișinău. Debutează în muzica ușoară în 1982, cântând în ansamblu cu soțul său, compozitorul și interpretul Ion Aldea-Teodorovici. A fost dansatoare în Ansamblul „Moldoveneasca” cu care a întreprins numeroase turnee în străinătate. Artistă emerită din Republica Moldova (1992); Ordinul Republicii, post-mortem (1992).

Înregistrări de muzică ușoară la Radio Chișinău (*Răsai, Clopotul Inoierii, Indiferență*); în duet cu Ion Aldea-Teodorovici: *Eu te iubesc, tu mă iubești, Trei culori, Suveranitate, Iubiți învătători, Hai, hai* etc.)

Discografie: *Răsai, Hai, hai, Comment ça va?* (Electrocord, ST-EDE 03893).

Bibliografie: Bechet, P., *Doina Aldea-Teodorovici*, în: „Femeia Moldovei”, nr. 10, 1989, Chișinău; *Doina Aldea-Teodorovici se destăinuie*, în: „Messenger”, 28. X. 1994, Chișinău. (Vezi bibliografia la I. Aldea-Teodorovici.)

ALDEA-TEODOROVICI, Ion, solist vocal, chitarist și compozitor (7. IV. 1954, Leova — 30. X. 1992, lângă s. Urziceni, jud. Ialomița). Studii muzicale la Școala medie de muzică „E. Coca” din Chișinău (1961-1969) și Școala medie de muzică din Tiraspol

ALDEA-TEODOROVICI

(1969-1973) și Conservatorul „G. Musicescu” din Chișinău (1981-1988) cu Pavel Rivilis (compoziție), Lev Adam (polifonie, contrapunct), Ziata Teaci (armonie), Eleonora Abramova (istoria muzicii). Saxofonist în Ansamblul vocal-instrumental

Doina și Ion Aldea-Teodorovici

„Contemporanul” al Filarmonicii din Chișinău (1975-1977). Activitatea interpretativă și creatoare a desfășurată în duet cu soția sa, Doina Aldea-Teodorovici (1982-1992). Artist emerit din Republica Moldova (1989); Ordinul Republicii, post-mortem (1992).

A compus muzică orchestrală, vocală, piese pentru pian.

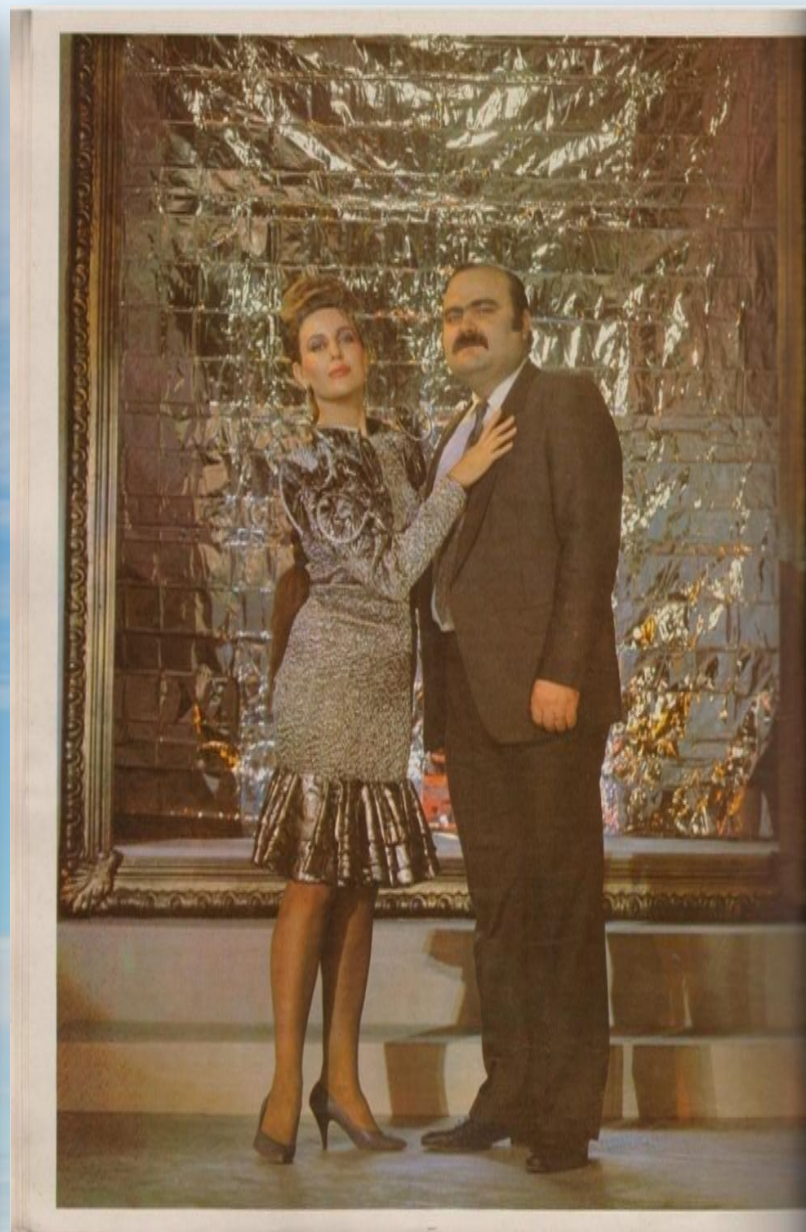
Înregistrări de muzică ușoară la Radio Chișinău (Pentru limba noastră, O serenadă; în duet cu Doina Aldea-Teodorovici: *Eminescu, Două lacrimi gemene, Pomul vieții* etc.)

Iconografie: Oprea, A., *Doina și Ion* (1995).

Discografie: *Răsai, Eminescu, Reaprindeți candelă, Trei culori, Iartă-mă* (ST-EDE 03893); *Focul din vatră* (S 90 24661 000).

Bibliografie: Verejanu, R., *Însuși zborul, însuși iubirea*, în: „Moldova socialistă”, 24. 5. 1983, Chișinău; Hadărcă, I., *O seară albastră*, în: „Tinerimea Moldovei”, 22. 5. 1983, Chișinău; Pojar, S., *O viață consacrată cântecului*, în: „Orizontul”, nr. 4, 1985, Chișinău; *El și ea în lipsa ochiului de-al treilea*, în: „Orizontul”, nr. 5, 1989, Chișinău; Iuncu, R., *Pentru curaj și mult simț pozitiv*, în: „Literatură și artă”, 1. I. 1992, Chișinău; Pănescu, A., *Parastasul*, în: „Totuși iubirea”, nr. 48, 1992, Vaslui; Ci, L., *Miriș cântecului românesc*, în: „Libertatea”, 2-3. XI. 1992, București; Pănescu, A., *Dumnică, la 15 noiembrie, Do-*

ina (Aldea-Teodorovici) ar fi împlinit 34 de ani, în: „Totuși iubirea”, 11-18. XI. 1992, București; Riza, A., *Soții Teodorovici*, în: „Timpul”, 10. XI. 1992, Iași; Adam, G., *Două lacrimi gemene*, în: „Adevărul”, 8. XI. 1992, București; Țone, N., *Arșarul blestemat din Coșereni*, în: „Tineretul liber”, 7. X. 1992, București; *Fie-vă somnul lin*, în: „Tineretul Moldovei”, nr. 9, 1992, Chișinău; *Au murit soții Teodorovici*, în: „Țara”, 3. XI. 1992, Chișinău; *Adio, Ioane, noapte bună, Doina*, în: „Moldova Suverană”, 5. XI. 1992, Chișinău; Gondiu, A., *Mulțumim pentru vesnicia voastră tinerete*, în: „Curierul de seară”, 2. XI. 1992, Chișinău; *V-ați dus cum pleacă zilele de vară, spre-a nu vă mai întoarce niciodată*, în: „Moldova suverană”, 3. XI. 1992, Chișinău; Gondiu, A., *Cea mai tristă zi de toamnă*, în: „Curierul de seară”, 4. XI. 1992, Chișinău; Hadărcă, I., *Ultimul drum pentru Doina și Ion Aldea-Teodorovici*, în: „Sfatul Țării”, 4. XI. 1992, Chișinău; Roibu, N., *Cu Doina și Ion Aldea-Teodorovici în țara de lumină a cântecului*, în: „Glasul națiunii”, nr. 45, 1992, Chișinău; Maxim, D., *Marș funebru, toamnă-în oraș... un cuplu*, în: „Sfatul Țării”, 4. XI. 1992, Chișinău; Gheorghiu, L., *S-au stins din viață doi soli ai reîntregirii neamului*, în: „Țara”, 10. XI. 1992, Chișinău; Dabija, N., *Recviem. Ion și Doina Teodorovici. Reaprindeți candelă, căsicoare*, în: „Literatură și artă”, 5. XI. 1992, Chișinău; *Proșceania*, în: „Nezavisimaa Moldova”, 4. XI. 1992, Chișinău; Pănescu, A., *Moartea prietenilor*, în: „Totuși iubirea”, nr. 1,

Treimeii din Moldova

Chișinău
MUSEUM

dovei la Sah. Din 1980, activează în calitate de președinte al comisiei pentru femei. Membră a Prezidiului Federației de Sah a Moldovei.

Bibliogr.:

1. Шахматное обозрение СССР, 1979, - nr. 7.
2. Шахматная Архения, 1992, - nr. 8.
3. Шахматный бюллетень, 1992, - nr. 8.
4. Незабываемая Молдова, 1997, 7 martie 1997.

Ion Dron

AJDER, Ecaterina (11. III. 1961, or. Cahul), plasticiană, decoratoare.

Studii: Școala de Pictură pentru Copii din orasul Cahul (1972 - 1976), Școala Republicană de Arte Plastice I. Repin din Chișinău (1976 - 1980), Institutul Pedagogic I. Creangă din Chișinău (1980 - 1985).

Din 1985, lector la același institut, Facultatea Grafică și Pictură, Conducător artistic al studioului de arte plastice *Spectru* de pe lângă Palatul Național de Creație al Copiilor din Chișinău. Autoare a peste 25 de goblenuri în tehnică mixtă și tradițională: *Toamnă, Vis, Omgău, Rusă, Vesnică miscare, Casa mare, Cuplu* s. a. Participă la expoziții de grup: *Moscova* (1984, 1987, 1988), *Paris* (1985), *Salioanele Moldovei - (România): Bacău* (1990), *Galati* (1992), *Tulcea* (1992) s. a. Expoziție personală la Iași (1990). Lucrări achiziționate în R. M., România, Germania.

Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova (1990).

Bibliogr.:

Ecaterina Aider, Catalog - Chișinău, 1995.

Iurie Colesnic

ALDEA-TEODOROVICI,

Doina (15. XI. 1958, Chișinău - 30. X. 1992, a. Urziceni, jud. Ialomița, România), cântăreață de muzică ușoară.

Absolventă a Universității de Stat din Chișinău, Facultatea de Filologie (1979).

Profesoară de literatură universală la Institutul Pedagogic I. Creangă din Chișinău (1979 - 1982). Debutează în muzica ușoară în 1982, evoluând alături de sotul ei, compozitorul și solistul vocal Ion Aldea-Teodorovici. A fost dansatoare în Ansamblul *Moldoveneasca*, cu care a întreprins turnee în Cuba, Algeria, Mongolia, Germania, Bulgaria. Repertoriu extrem de bogat și variat: *Scrisori pe zăpadă, Eu te iubesc, tu mă iubești, De ce ne certăm, Ce farmece să mai încerc, Tu cauți o inimă simplă, O serenadă, Carnaval, Trei culori, Eminescu, Două lacrimi gemene, Clopotul învierii, Iubiti învățatori, Limba română, Suveranitate, Răsai, Nu te-ai priceput* s. a. S-a impus prin temperament vibrant, inteligență și sensibilitate muzicală. Evoluază în filmul *Dragostea ce mișcă sori și stele* (1992).

În sectorul Buiucani al Chișinăului o stradă (fosta Svoboda) este numită Doina și Ion Aldea-Teodorovici.

Distincții: Artistă Emerită din Republica Moldova (1992), Ordinul Republicii (post-mortem).

Bibliogr.:

I. M. L. E.

ALEXANDRU, Tamara (9. VIII. 1933, Chișinău), cântăreață de operă (soprană).

Si-a făcut studiile muzicale la Școala de Arte din Craiova cu I. Ciolac (cantol).

În 1958 - 1970, solistă la Teatrul Muzical N. Leonard din

МОЛОДЦОВА

АФ

ОВА»:

U. T. ...

ДЯ-ТЕОДОРОВИЧ:

ИК МАЙ ДУЛЧЕ 'Н КА УН КОПИЛ ДАРМЕ...»

Ковин се синьире ын музична ноастре перацца из ну лумай а ле о орбита фиделла. Притвы бун ште старине де сурьфарулуй, о фруназ миза де панин ши даментрун фланс, ши коплатионур, ын ланца ну ласа дуй дасере натурой ши тенулуй, аз. Кынтавал чед де астрада, есте «ун миранулоу роспатыз мереу омул ала чертарналада чыветей пескуште пушта, предидны ын и пачет».

Ион Ала-Теодорович, котре ной аре чева а тав на есте мелодия, а Дуняна, персонал, вен? Чед пучин спер, ка меру норбеште май чед эки аша, ланка н'ам реуштит фе фи ч'и де мыше з'о вой тосн зиче нуу кынтен есте перманенте, дешн о импресе де молда сву кляпе. Тостуне? Ка сылт ши т'ай плай, традицие де ексешине але нем неконтент дафеск палза да ланка копилуд, багыт-фие паче, на миксесторфур са кынте

Колумб, десинаэтор атыт: са фие ун ши бун, ну неапа-онид. ердане де наей, нун «дунация музикала да гратидина» — оментул фачерый де «моода де плешер» — шотылмал атыт мшара пе унаева, ну фе де а? шулоулуй меу, н'аш в эволюци, деачен не са фанка че й-о а меу, ланса, ну-м'а поате, штинид че овердуца. Тайка-финид ун ом сем-грам) ши доминант в ала протриде в «коректа» гресидетаре, дар ши де

— Финид аз агуну ла фанлар, поате не дезалууй релациале динтре ирекция популярэ ши пачесе дуняна профула оркестралет? — Фэр рэдчинн е импосибид сз те шй те памылт. Ын кынтече меле ма сторууй са принд сусудара мьорудууй дин ботрын, ши боре а ирекция популяре ши инч де кум ну пасаме оркестра те ын аша фел, ка сз ну ли се гичиско орижина... Фолклорул м'а фост ынтодуняна скупт ши априне, аша ка аба шпент са аказа вара, сз поаче дин нуу ла куле де мелодий. Де алтфел, е ши датория ми де ынэцичел де Арте.

Апроно де интитуйт н'аа азуу проблему ну секеме де миза, каде на ун финут, номинант ну атыт сар-ботор ши ну атыт импрессиэ фе ле ладно ши телевизионе, ла театру? — А фост о сесуне де помина, ч'и де ла анул трей — ам трекут ын сфэршит екуатору студенти-ей, ам кир ши бурей?

А фост ши ун дур инзаман психологичн, студенти думитале — ну ере, шь ининиу, аша де ушор сз те мигей, интр ун аудиторну ну атыт мелодий агунсе шлагаре... — Реконуск синчер из да ын-чепут инч су ну-м'а лыкнугуа кум о сз ынэц да композицие сингур финид из о ындегнэчаре ка аста ну се ынэца. Ку о агуниме доаз де селитичам аштепт-та фичекаре орд де курс. Аше ын анул дой ам ыннелсе че грешыл иреарабыла аш фи комие де ну уртам Артеле. Атыт дескопери пентру тине, лойкина де фер а марий музич, лейжид ей ромы-ланд адедс ферекате пентру ауто-диланци. Ам морокул, ынпреуно Кириг, де а студия да маэструл Риналд, сылт трекут ку хар. Пучем кынте одата сз батем ши о лунз аясуа пе дор, дар дом ной пынз ла урма де солудия кэутатэ, дезьоням уна дупз алта тайне армонией, Ам ши луркат асура унор варширий пентру квалитэ де кориде, сылт трекут су-м'а мичерн урени ши панакул де аяес ши ку алте паче, май сериосе.

— Ла панин ши ну гитара те ведам де ла о аскан чет май аде, прэиниул епан сау пе ла чекануер. Сз инсенне оаре на цыай трэат атытдуняна де суфларе? — Ку инструментеле де суфлат де дунэ повести: кылд н'ам фост адеме ла школа музикала «Е. Кока», ла кяса де аиноар, деаирече ну-м'а ера ашешате мына кум се кызыне. Ми с'а пачесе

Тираспол, унде ам дат арш (се веде ка сылт ун ом норбон) песте ун педагог де ексешине, Валери Никтбенонич Никсифороу, каре м'а ынэцад тот че поате скоате динтр'ун кларинет. Даскалул меу де фант м'а ши дескас оной ши урехиде, пориде музичей де каре ну те май сатур'ннич кылд — де атыч о ши кред кемате сз эмоционезе ши сз кутремате. Са ну те тулбуре о асемана музика е тогуна ку а трэн пе фунд де маре.

— Са паре на де аиноар, де ла Тираспол, датэз ши примеле проба де композицие... — Ай дрепэте, аколо ам ын-чепут...

— Че а урмай май аной? — Дой аш де армаца. — Ын'о ановестэ ынларат? — Ба сз штык ка ну! Финид суфлатор, ерам май мулт на сингур ка нимерек ын фанфара, дар сз веэ ка соврта а вурт сз-м'а жоваче о фестэ; ам фост туше ши ынэрот — солдат ка тощ солдаций... Аби песте ун ая, пе ынэц постаул де радио «Юности», ын аменсуня са традиционала де инспирацие отшаско а трансмисе мелодия ми «Пран ливез ши принтре вийэ, речационате она-зонал ши ынэратыте пе бандэ магнетика де ун банд де касе де култура а унэцатэ, м'а-а сурые норорук ын тот плянуд, Магнетофонула мэ дифуза тоате ануа, пынз кылд а акунсе ла уре-кяле зулуй меломан дин команда-мент, каре а врут сз штык чине-й атуторул. Аа дойдл ан а маре май ушор — ам ынэкебат ун сой де оркестра, концертм адедс. Ла аинаутарай уней ной касе де култура, ын Украина, м'ам ши ын-талитн ку «Контемпорануя», де каре на ланга фрумосе аынгириг, турине прин тоате цира ши песте хотаре.

— Ын Стателе Уните, ши идарул Зеллоу приетаней динтре тинери-те советни ши чел американ, ай планат на тылар композитор?

Иаш аиче, ерам де фант ин-терпрет, де гитару ну ма дескар-панч нич ануа, нич шоалта. Ла ун бор, унде ам ынтрат сз быу о рок-оркестра, м'ау аынкоржурат тинери куршош сз не вада кум сынтем, сз не аскуате. Кир ши ынтарыачу-не кынтр'ун тыраду да хотел, фанцил де обседал, е-сам о дронэ де бешч ши фете аштептынду-не чукуре лынэ

«Юбид ыннэкторы», ам кынтат ши «Меланколия» дуй фрате-меу, Петра. Де алтфел, тинери де аколо кумос мулте дин кынтече советиче, дар ну май мулте декыт штым ной де але дор. — Ши финид аз адул ворба де Петра, че май персестэ астаз дин нулула Теодорович де кындаат Доар аш дубутат ынпреуно? Ва штыл-ныц дест?

— Май ын тоате ануа, кэч ботул меу ши фетица дуй фрекентыз ачешт гратидина... Дар дава е сз дескас гугум, сынтен мереу ну оной унул пе портати-кул челуядал.

— Езинета ши ун фел де нонну-ренат?

— Поате, дешн ну-м'а при плаче куынтула. Авам унуд ын чел-лалат критичуд чел май ексеш-мент, прагуд чел май греу де трекут, дар да невое, ши спри-жинул чел май фидел. Дешн, ын уагымэ инстанца, сынтен фращ, дар фоарте диференц...

— Се поате на тот «лланула Теодорович» а дат ну музна. Ам май азыт че са номарте ачешт куме де фамилия, Доар сынтещ трей фращ, нуу аша?

— Адриан е мелдн стоматолог ла Леова, кынте ла акордеон.

— Пробави, ш'а формат ун ре-перторну ши екслюзивнате дин ирекция фращион...

— Иаш аиче, ши-л адеке ригурос, уйт'ынду-се критик ла чел че скрим мой. Дар кяте чева аиче кэ-й паче. Дазэ Адриан н'а гост де музикош сз фие музич-чан, вор фи копиял дуй — Вла-димир Теодорович ынэца ла Арте, сурноара-й, Корнелия Теодорович, студияз аиноара ла «Ш. Няга».

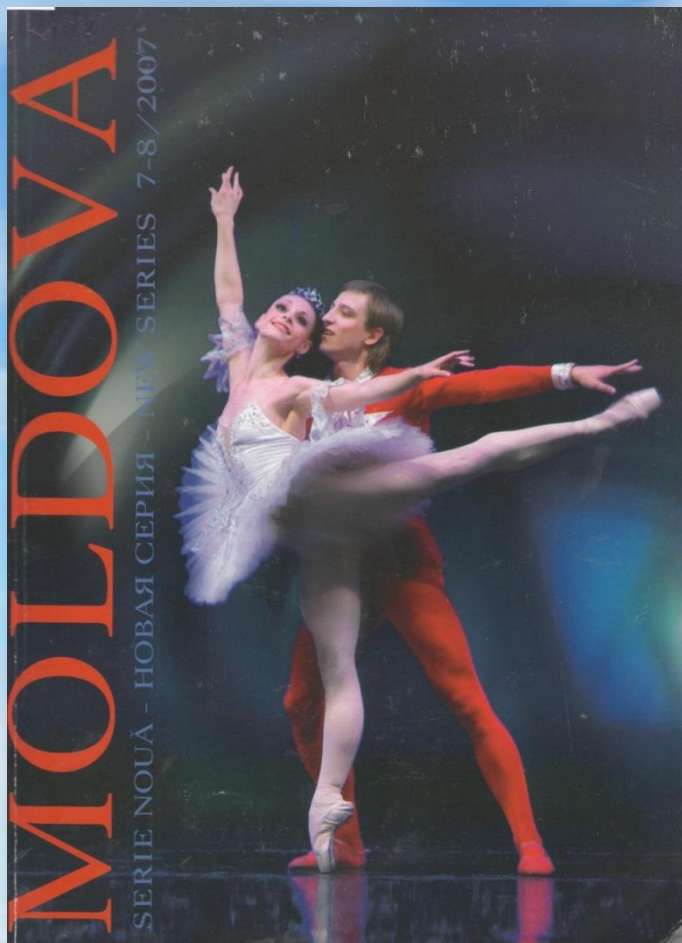
И че проблеме де прим-ранг се конфронтэ музана тынэр а Мол-Доавэ?

— Сылт дестуле, «Молдова» с'а май проунциат реферитор ла еде-ши лыса уней публикаций му-зикале, ши а уней филмале а фирмей «Мелодия», ши фантул ка ну дискуне де апаратура. Фара де каре ешту астаз, ка фара кид-пе ла панин сву струне ла аиноара (реконуск кэ-й асукатм ку ин-видие пе колежид де ла Минск каре ымь повестуку кылт интересе манифестэ министралу респектив дин република сорэ пентру фор-мацияле музикал, кум де инд-устрияса ку тот утналуд нече-сар, модерн, кир де уагымэ ора) ши ынэч атыт ши май кыте... Еу, ынса, май вал о тринта пели-ка... музикала инкэер ну се плаче-теште музика пе ла кунца ши кумотрий Молдова. Де аич ши конклауна ка унеорь-чей че профессала о музика де кафеина о дун ынтр'ун кузуер, аефлеминсид-й пе чей дин ко-лективале професионисте ку тоате музика лор де валитате.

— Пентру ын аменсуня ин-дигант ну мелодияла дуй Ала-Теодорович, ну «аинавал де фара кид-пе» — «Копилуд дин лаганс» «Юбеште-мэ»?

— Ну пот да ун расунне пре-чис ун «аинт-плай» требуе са фие, ын аценциан ми, ун букет де мелодий де реалистичн ши нич де кум едемере. Ну штыу данэ ва веин о ын кылд о сз пот су-цине ка ам аиче буацэ де сун-цэс. Унде май гуй ка ын трей ашь (кыт сз «аште» да ной ун диск), се кам уйтэ кынчуде, се сатура публикула де але. Пентру ун диск май ам невое де мелодий пе каре лумэ сз ши ле аментисэ оры-кынц ку плэчере.

— Че май дин динтре тоате? — И'о сз фант фие луаэ синче-ритат ын нуме де рэу? Атыч расунуд: тоате ми-с драйм, фиче-каре е ун екоу ал шей меле. Дар аиче ымь паче май алас «Копи-

*Multstimată Doamnă
Sofia Rotaru, cu ocazia
frumosului jubileu, toți
cititorii "Moldovei" și ad-
miratorii talentului
D-voastră vă aduc sin-
cere urări de sănătate și
mulți ani rodnici de
creație!*

"Ciocîrlia Europei de Est"

Foto din arhiva autorului

Cred că nu numai în Moldova și Ucraina, dar și pe întreg teritoriul CSI nu există vreo persoană care nu ar cunoaște-o pe Sofia Rotaru. Ba chiar multă lume le știe și pe surorile ei Aurica și Lidia și pe frațele Eugen, adică renumita pleiadă de cîntăreți moldoveni Rotaru din satul Marșineț, raionul Noua Sulița, regiunea Cernăuți, Ucraina.

Sofia și-a manifestat vocația cîntecului din clasa întâi. A evoluat în corul școlii și în cel bisericesc. La întrebarea cînd și cum a apărut muzica în viața ei, Sofia Rotaru răspunde: "Cred că ea a trăit în mine întotdeauna". A crescut fiind inconjurată de muzică. Muzica răsuna pretutindeni - la nunți, la sezători, la serate, la dansuri. Tot ea mai afirmă: "Primul meu învățator a fost tata, Mihail". La școală învăță să cînte la domră și baian. Participă la activități artistice de amatori, concertînd

în localitățile regiunii. Primul succes l-a obținut în anul 1962. Acesta i-a acordat undă verde la concursul regional.

Un rol important în viața interpretei l-a jucat Chișinăul. Aici a studiat la Institutul de Arte (1968-1974) la profesorul Efim Bogdanovschi. Aici a creat diverse cîntece ca «Melancolie», «Romantică», «Crede-mă», «Seară albastră», «Să vii» care mai tîrziu au devenit hituri. Pe parcursul anilor de studii în Moldova a colaborat cu distinși compozitori, ca frații Ion și Petre Teodoroviți, Anatol Chiriac, Eugen Doga, Mihai Dolgan și cu poezii Grigore Vieru, Dumitru Matcovschi, Ion Gheorghită, Ștefan Petrance, Gheorghe Vodă, Ion Podoleanu și Simion Ghimpu.

În 1968, la cel de-al IX-lea Festival Internațional al Tineretului și Studenților din Bulgaria, Sofia Ro-

taru a luat medalia de aur cu piesele „На камне стою”, „Iubesc primăvara” ș.a. În același an, în colaborare cu compozitorul ucrainean Vladimir Ivasiuc, lansează un ciclu de cîntece într-o manieră de interpretare, bazată pe folclor, cu utilizarea instrumentelor și aranjamentelor, proprie muzicii pop a anilor '60-'70. În afară de o mare popularitate în Ucraina, piesele compozitorului Ivasiuc i-au dăruit Sofiei Rotaru "aripi de zbor".

Sofia Rotaru se manifestă pe scena mare, profesională începînd cu anul 1971. Tot din acest an datează și denumirea ansamblului "Cervonara ruta". Ideea aparține soțului ei Anatol Evdokimenko și pornește de la titlul primului cîntec al compozitorului Vladimir Ivasiuc. Această piesă de rezistență, interpretată și astăzi de Sofia Rotaru, este cartea de vizită a cîntăreței.

O victorie strălucită la concursul

ERA FOARTE PLĂCUT, DEȘI NEOBȘNUIT, SĂ-I SURPRINZI SEARA LA RUG AȘEAȚI PE JOS ÎN JURUL CHITAREI ȘI VOCI TÂNĂRULUI ION ALDEA-TEODOROVICI, PE LA FEL DE TINERII, UNII ÎNCĂ NECUNOSCUȚI DE PUBLICUL LARG. — PETRE TEODOROVICI, VALERIU JEREĞHI, VLAD DRUC, LEONIDA LARI, NICOLAE RUSU, ANDREI VARTIC, ANATOL CHIRIAC, ARCADIE SUCEVEANU, SILVIU FUSU.

Totul se încălca cu sensuri noi, căpătând noi semnificații. Era al naibii de plăcut, deși total neobișnuit, să-i surprinzi seara la rug așeați pe jos în jurul chitarei și voci tânărului Ion Aldea-Teodorovici, pe la fel de tinerii, unii încă necunoscuți de publicul larg. — Petre Teodorovici, Valeriu Jereghi, Vlad Druc, Leonida Lari, Nicolae Rusu, Andrei Vartic, Anatol Chiriac, Arcadie Suceveanu, Silviu Fusu. Sau să auzi pentru prima dată un cântec nou care peste ceva timp să fie transmis și la radio și să-l faci extrem de popular pe cel ce lansa cântecul

și nostalgia după timpurile când oricare ai fi scris, cântat, pictat, jucat sau compus, era, nici vorbă, genial, deoarece numai tineretea are apăsături de genialitate — pe urmă lucrurile se așază, suprafețele tinzând mereu să se niveleze și aducându-te cu piciorușele pe pământ. Ba chiar se întâmplă să descoperi că tocmal lepădarea de poezia și romantismul tineretii se dovedește a fi prima condiție a unui om de succes, poezia și romantismul rămânând în seama celor care nu se pot matura în vechi.

În ce privește continuitatea Întrunirilor, tradiția n-a mai apucat să devină tradiție. La Chișinău fusese numit de Moscova în funcția secretarului doi al partidului un tovarăș furios pe totu lumea, inclusiv pe tineretul de creație, V.I. Smimov. El l-a acuzat direct de la tribuna penultimului congres al kom-somolului de naționalism pe Dumitru Diacon, evident, după ce luase în calcul și tot ce se întâmplase „în pădure” (apropos, responsabil „de bunul mers” al zilelor și nopților în aer liber era Dumitru Diacon). Pe urmă a plecat Smimov și a venit perestroika, aceasta aducând pe aripi de vis incredibil de realizat sfârșitul Uniunii Sovietice. Și n-ar trebui să mire pe nimeni astăzi că cel puțin trei artiști ai mișcării pentru eliberare națională de mai târziu au fost și participanți marcanți a celor două Întruniri — Ion Hadărcă, Nicolae Dabija și Leonida Lari, iar alți doi participanți, Ion și Doina Aldea-Teodorovici, au devenit între timp simboluri ale renașterii naționale.

Fără îndoială, în condițiile în care tineretul de creație i se acordă în acea perioadă atâtă atenție, e de presupus că reprezentanții acestuia erau și în vâzul vigilențelor responsabile din domeniul ideologic și nu numai al celor de-acolo. Ne putem imagina cu cât zel își făceau datoria și cei de la organe, câți ochi și câte urechi ciulite se roteau în jurul fiecărui începător în ale creației. Dar cine a avut cu adevărat talent a insistat să-și caute de-ale creației, punând începutul unor opere care acum, după ce au trecut 30 de ani, se înscriu deja în patrimoniul cultural național. ■

de durată, unele cu impact direct în acte la Starea Civilă.

Prima Întrunire găzduită de tabăra din pădurea de la Ivancea a avut loc exact acum 30 de ani, a doua — peste doi ani, în 1982, ambele la începutul verii (personal le-am frecventat la secțiunea „Poezie”, unde mentor, spre norocul nostru, a fost Liviu Damian) și au reușit ceea ce nu s-a mai reușit de atunci, drept că nici nu s-a încercat — au reușit o coeziune surprinzătoare a tinerilor creatori din toate domeniile artei.

Mai simplu vorbind, cele două întruniri au făcut ca tinerii creatori să se cunoască unii pe alții la față, iar de aici și până la a-și cunoaște reciproc creația nu mai rămânea decât un pas, care se și făcea, totul fiind la îndemână. Tinerii scriitori descopereau creațiile tinerilor pictori, compozitori, actori, cineaști. Debutanții din lumea teatrului, să zicem, erau martorii unor debuturi în muzică sau pictură. Fenomenul creației apărea ca unul de ansamblu. Devenea tot mai clar pentru orice începător că literatura, arta, cultura în general, reprezintă un tot întreg și că ceea ce se cântă la Filarmonică, se joacă la teatru, se montează la „Moldova-film”, se expune într-o galerie de artă sau se tipărește în volumele de poezie și proză, se întâmplă în interiorul unei anume culturi, iar gradul ei de dezvoltare într-o perioadă sau alta depinde de eforturile creatoare ale unor persoane concrete pe care le poți întâlni oricând pe stradă sau, de data asta, sub foșnet de frunză verde.

Astăzi se poate spune că generația de creatori de la noi, care are în spate peste 30 de ani de creație, s-ar putea să nu se poată lepăda de anumite nostalgii, cauzate de cele două întruniri de la Ivancea. În primul rând, ar fi nostalgia tineretii, firește, care în acest caz capătă consistență și datorită coincidenței cu emoțiile primelor aplauze, a primilor pași spre succesul de mai târziu. Dar mai

M&P

MAI-IUNIE / 2010

MOLDOVA

revistă de cultură și dialog social

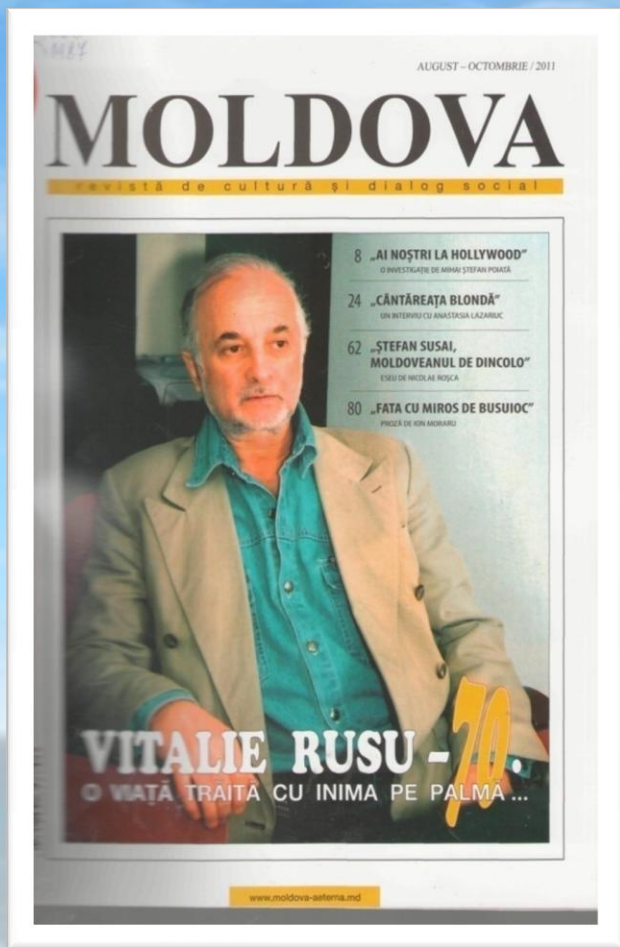
6 | 50 DE ANI CU TEATRUL
"LUCEAFĂRUL"

26 | AUGURIAȚA
Versuri de Ștefan Ciocan

42 | SUFLETUL PASĂRII
CU ARIPILE SMULSE
de Ștefan Ciocan

Nicolae Ciornăi:
"Sunt un romantic pragmatic".

www.revista.md

CÂNTĂREAȚA BLONDĂ

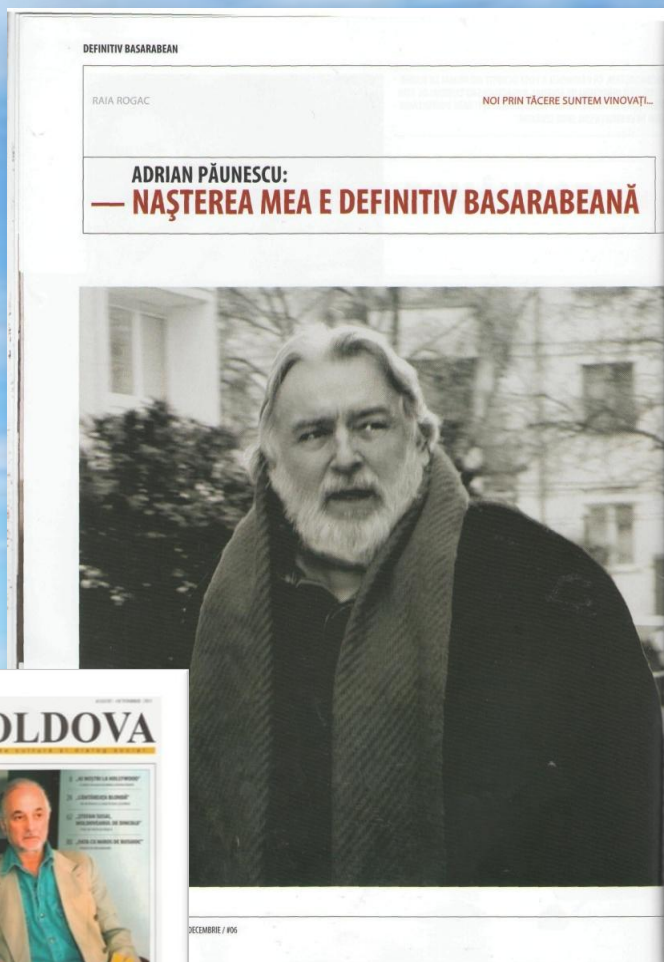

e nici un secret. Și mai este și vorba veche, de care deseori în cont: mai rău, dar mai draguț. E foarte important pentru un artist calitatea interpretării. Există unii care de abia au sclipit 10 piese și își fac seară de creație, ba și se simt așa de mândri de această realizare, considerându-se mari artiști. Eu însă cred că e nevoie de mult mai mult, este nevoie de o prezență constantă în viața artistică; să strălucești o clipă, nu e suficient, trebuie și să te menții. Aștept cu drag invitațiile celor de la Chișinău, care mă vor prezenta, indiferent de ce eveniment este vorba. Dacă înainte consideram că a merge la o nuntă e o umilință și ezitam să fac acest lucru, în prezent, accept și eu să cânt la petreceri, îndeosebi dacă îmi sunt respectate cerințele. Până la urmă un artist rămâne artist oriunde ar fi. Și în toată lumea, marii artiști au cântat și prin restaurante, la diferite petreceri.

T. C.: - *Ce emoții v-au încercat în momentul când ați primit Ordinul de Onoare și ați devenit Cetățean de Onoare al Republicii Moldova?*

A. L.: - Mereu am crezut în aprecierea publicului, care este cel mai sincer, nu are nici un interes să te aplaude, să-ți aducă anumite complimente dacă nu le meriți. Sigur că am fost emoționată. Au trecut mulți ani până cei de peste Prut și-au amintit de mine, nu-i condamn, pentru că fiecare a înțeles diferit depărtarea mea de Moldova, nu pot spune „piecarea mea din țară”, deoarece revin destul de des la Chișinău. Unii m-au judecat că așa fi trădat patria, alții m-au laudat pentru meritele mele. De fapt, orice țară trebuie să-și aibă reprezentanți săi peste hotare, să se știe despre această țară. Dacă am sta toți acolo și fiecare va susține că este cel mai tare, ne-am ciocni unii de alții, în schimb, plecând în lume, acumulând experiență, putem deveni ambasadori ai țării, or anume prin fapte concrete poți să glorifici, sau să distrugi numele unei țări. A fost o surpriză când mi s-a înmănat această decorație, nu m-am așteptat, și am fost plăcut surprinsă de această distincție și de titlul primit. Cel mai emoționant moment a fost când toată lumea din sală s-a ridicat în picioare, semn că e de acord cu această decizie.

— Mereu am crezut în aprecierea publicului, care este cel mai sincer, nu are nici un interes să te aplaude, să-ți aducă anumite complimente dacă nu le meriți.

Arta lor este îndurerată. Muzica de răspîntie si totuși, atît de curată si valoroasă in sine nu numai prin mesajul transportat. Ca pe regină a unui nord fabulos, așa ne vine Doina sa-și urmeze ursul preferat (...). Am plîns copilărește la cîntecele lor, ale Doinei si ale lui Ion. Cît mai are artiști ca Vieru, Doina și Ion Aldea-Teodorovici, poporul român poate spera la o purificatoare renaștere. Ea se și petrece".

Adrian Păunescu

Au fost cei mai asteptați, cei mai iubiți și cei mai scumpi

A dispărut o armonie – Ion și Doina Aldea -Teodorovici. Ei ne aduceau în traista lor fermecată durerile inimilor lor, luminându-ne viața în clipele de grea cumpană pe care le trăim acum....Viața e în continuă mișcare, iar florile nu se vor veștezi în grădina lui Ion și a Doinei.

Eugen Doga

NEMURIREA MARILOR ARTIȘTI

Ion și Doina Aldea-Teodorovici

28 / MOLDOVA / 6 • 2009

Intr-o vineri, mai ușoară ca de obicei, la ședința de planificare nu mi se repartizase nici un eveniment, astfel că trebuia să fiu „jucător” liber. Și, întreținându-mă la o cafeleuță cu o colegă de la bibliotecă, aceasta îmi spuse că dimineața o întâlnise pe dna Eugenia Marin înălcrămată, cică Doina și Ion Aldea-Teodorovici nimeriseră noaptea într-un accident rutier și se grăbea în România. Nimeni încă nu știa nimic. De la interne am luat un număr de telefon al poliției rutiere din București. Acolo era înregistrat accidentul cu o victimă. Am cerut poliția județeană, apoi spitalul, am vorbit cu diferiți medici. Faceam numeroase însemnări, confirmări, controlam faptele. Victima era Ion, apoi un medic, suspinând, îmi comunica despre sfârșitul Doinei. Telefonul meu era ocupat mereu. La radio se auzise ceva, dar nu transmiteau nimic așteptând informația oficială a agenției. Pe la amiază știrea de jumătate de pagină era scrisă și o dictam operatoarei. I-o dictam plângând. În spatele meu se adunaseră vreo cîțiva colaboratori și ascultau în tăcere ce dictam eu. Cînd am pus punct plîngeau cu toții. Am predat știrea și am părăsit agenția, iar țara avea să aflu într-o jumătate de oră vestea zguduitoare, al cărui autor, din păcate, eram chiar eu.

Funeralele naționale pot fi comparate doar cu cele ale lui Grigore Vieru.

Iar după asta au venit vremurile fărâci. În nemurire viața marilor artiști nu întotdeauna decurge în culori roze, deseori e plină de neapăvăzut. Și, totuși, în mare parte ea depinde de urmași.

Primii ani părinții Doinei Eugenia și Gheorghe Marin trebuiau să-și cicatrizeze rănille sufletești și să alină grija de Cristi, care își pierduse ambii părinți la doar zece ani, astfel că primele ediții ale Festivalului „Maluri de Prut”, consacrat memoriei marilor dispăruți au fost organizate de poetul Traianus. Familia n-a avut nimic împotriva, atît doar că dna Eugenia Marin a pus o condiție: ca atunci cînd Cristi o să ajungă la majorat să fie desemnat președinte al Festivalului și să se implice în organizarea acestuia.

Dar așa s-a întîmplat că au apărut niște discordanțe de incompatibilitate și deja în 2003, cînd Cristi împlinise 20 de ani, bunica și nepo-

circulație mai largă. Dar directoarea Eugenia Marin nu s-a lăsat înduplecată – să se cînte în limba originală. Astfel respectarea acestei condiții ne-a adus și momente de adevărată relevație. Îmi amintesc cu emoție, cum la una din ediții, un cîntăreț aproape anonim din Rusia, Ilia Trofimov, a interpretat piesa „Pentru ea” în română și atunci cînd pe scena Palatului Național acesta intona că „Dumnezeu prima oară cînd a plîns printre stele, el a plîns peste țară cu lacrima limbii noastre”, sala s-a cutremurat în picioare și ochii tuturor strălucneau înrouați. Asemenea fapte nu se uită și după ce lui Trofimov i se decernă premiul I, a fost invitat să cînte și la ultima serată jubiliară a lui

– O să reușim, bunică, cu cit mai greu o să ne fie, cu altă mulț o să ne bucurăm de reușite.

Cea mai dificilă, în opinia dnei Eugenia, a fost prima ediție din 2003. Totul era nou, tărîmuri necunoscute, întîlniri cu viitoare vedete, chestiuni organizatorice lipsă de finanțe, prețuri de închiriere a sălilor, costul luminilor și a artiștilor, editarea programelor și multe, multe altele. Dar omul ce nu face pentru dragostea care plină la urmă învinge?

Cele șase ediții ale „Inimilor” sînt șase ani de zăbucium, greutăți, călătări, dar și izbînzii. În felul acesta continuă viața de după moarte a celor doi mari artiști. Ea se manifestă prin noi interpretări ale cîntecelor ce le-au aparținut, prin promovarea noilor talente, editarea de cărți despre viața și activitatea lor. Cei care participă la Festival revin după aceea, își aduc încoace discipolii.

Concursul are două secțiuni – copii și maturi. Și organizatorii, care în prezent sînt Cristi, pe rol de președinte și dna Eugenia în funcție de director, nu pot limita numărul de participanți atît din străinătate, cit și de la noi. Dar există și un filtru exigent al imprimărilor primite, de care se ocupă juriul.

Anul trecut, de exemplu, au fost admisi reprezentanți din 11 țări. Printre ei a fost și un băietandru de 14 ani din districtul Hantimansiisk al Rusiei. Se numea Veaceslav Basiu, un strănepot al deportaților din Moldova, care a ținut neapărat să vadă baștina străbunilor, iar interpretarea piesei „Don Juan” i-a adus locul III și un premiu special.

Pregătirea unei ediții le ia organizatorilor un an de zile. După concertul de gală, începe activitatea minuțioasă pentru următoarea, ce se desfășoară în zilele de 13-14-15 noiembrie, culminînd astfel de ziua memoriei Doinei. Ediția curentă va decurge sub semnul vîrstei de 55 ani de nemurire a celui care a fost și va rămîne Ion Aldea-Teodorovici.

Victor DUMBĂREANU

Ion... la cîntărie

țul au organizat prima ediție a Festivalului internațional „Două inimi gemene”. Această acțiune culturală a fost înalt apreciată și și-a luat nu numai o altă denumire, ci a fost aprobat și un nou statut ce prevedea nu numai cîntirea marilor rapsozi, ci și valorificarea moștenirii ce au lăsat-o în urma lor. Prima condiție de participare a fost și va rămîne probabil pentru totdeauna interpretarea unei piese a lui Ion în limba noastră. Să nu credeți că totul s-a desfășurat fără probleme. Au apărut propuneri, oricît ar părea de straniu din partea fraților intru latinătate, a italienilor, de a traduce și a cînta șlagărele lui Aldea-Teodorovici într-o limbă de

Grigore Vieru, devenind recunoscut și în marea Rusie.

Cu plăcere participă la Festival bulgarii, care deja au obținut două premii mari prin vocile extraordinare ale lui Plamen Pitov și Kremena Krealokova.

Pentru dna Eugenia Marin funcția de director a Festivalului „Două inimi gemene” n-a fost deloc ușoară. Trebuia nu numai să respecte memoria celor două suflete scumpe dispărute atît de timpuriu, dar să dea dovadă de aptitudini de impresar, o meserie atît de rară și de căutată la noi. Au ajutat-o nu numai profesia de pedagog și postul de director adjunct al liceului „Gheorghe Asachi”, dar și încurajările tandre ale nepotului Cristi:

MOLDOVA

SERIE NOUĂ • НОВАЯ СЕРИЯ • NEW SERIES ■ 6/2009

**Festivalului-Concurs
Internațional de muzică ușoară
"Două inimi gemene"
in memoriam
Doina și Ion Aldea-Teodorovici**

ELEGANȚĂ ȘI RAFINAMENT

„DOUĂ INIMI GEMENE”

Și în acest an atmosfera la Festivalul - Concurs Internațional „Două inimi gemene” a fost una incendiară, spiritul creativ a predominat în toate. Cei care au cântat în finala festivalului au trecut o preselecție foarte riguroasă, juriul fiind condus de Mihail Muntean, cel care este foarte exigent, punând în valoare adevăratele valori. Fiecare concurent a interpretat una din piesele compozitorului Ion Aldea-Teodorovici și o piesă la alegerea proprie, cea care îi întregeste personalitatea. Președintele juriului, Mihail Muntean, a recunoscut că fiecare toamnă o asociază cu acest festival, menționând că muzica lui Ion Aldea-Teodorovici este ca o icoană a culturii noastre. „Împreună cu Eugenia Marin, încercăm să facem tot posibilul ca acest festival să trăiască. Din păcate, așa suntem noi – când avem nu prețuim, iar când pierdem plângem. Piesele lui Ion și Doina sunt de o muzicalitate și o expresivitate rară și mă bucură faptul că aceste cântece sunt promovate de către concurenți și la alte festivaluri internaționale.

DRAGOSTE ȘI CÎNTEC

Visuri, drumuri, aspirații, stele, lacrimi, cîntece... Două ființe, care și-au lăsat amprentele tălpilor pe aceiași porțiune de pămînt, semănînd lumina și dragoste, dragoste și cîntec, cîntec și aspirații, sate de viață și creativitate, cîntec... mult cîntec... sublim cîntec... Dumnezolesc cîntec...

Numele lor, din două, de la naștere - Ion și Doina, au ajuns, pentru neam, umil, de nedespărțit - Doina și Ion Aldea-Teodorovici, de parcă separat nici n-ar fi existat vreo dată.

Cîntecele lor, într-o frumoasă, fermecătoare limbă română, sunt cîntate și de rus, și de bulgar, și de armean, și de turc, căpătînd o semnificație mult mai profundă, decît cea inițială - de patrie, mamă, femeie...

An de an, Festivalul „Două inimi gemene” își deschide larg porțile pentru cei cu patimă de cîntec. Cu numele Ion și Doina pe buze, se adună la Chișinău prieteni din toate colțurile lumii, care au vin să cînte și să-i cînte.

Nemurirea celor Dol, care ne Unește prin Dragoste și Cîntec, ne fac mai buni, mai iubitori, mai apropiați umil de alții. Să le dea Dumnezeu sănătate celor care pun în capul mesei Valoarea, celor care se jertfesc pentru a promova autenticul, și în mod special doamnei Eugenia Marin pentru tot ce face, pentru respectabila vîrstă care n-o trădează ci o face mai plină de viață. Ea gîndește ca la șah, mișcărilor înaltele: „Cînd eram la prima ediție, mă gîndeam, cum să fac să ajung la cea de a cincia. Acum mă gîndesc la cea de-a douăzecea. Anii? Eu nu mă joc cu anii!”.

Această Doamnă, conferă plînatate și profunzime anilor, îi descifrează și-i îndreaptă într-o albă creație.

Cristofor Aldea Teodorovici
Președintele Festivalului
„Două Inimi Gemene”

Ea (mămica) era Cosmosul, El (tăticul) - Pămîntul.
Ea era cea care aducea Cosmosul în sufletul lui...

Eu văd acest Festival ca pe o mare amintire despre părinții mei- Doina și Ion. Mă bucur că vine foarte mult tineret, ceea ce demonstrează că muzica compozitorului Ion Aldea Teodorovici, a cuplului Doina și Ion, va trăi veșnic.

Muzica compozitorului Ion Aldea Teodorovici e cîntată în Rusia, Ucraina, Letonia, Italia, Germania, Niger, India, Osetia, Armenia, Karkapakistan, Bulgaria, Hant-Mansiisk, Adgheea etc. E un Festival multinațional, care adună la un loc mai multe națiuni ce cîntă românește. E un fenomen nemaiapomenit de frumos să auzi un interpret din strătînătate cîntînd în frumoasa noastră limbă românească despre Eminescu, despre limba română, despre mama, țară, despre dragoste. Să vezi un rus, un armean, un leton cîntînd într-o impecabilă limbă românească...

Le doresc tuturor participanților de la cea de a VII-a ediție mari succese și realizări.

Prin muzică se unesc popoarele... Acolo unde e muzică, tac tunurile...

Eugenia Marin,
Directorul Festivalului

„Muzica va cucerii lumea”, spunea cineva. E adevărat. Muzica nu are hotare. Pe aripile celor șapte note ea înconjoară Pămîntul, ajunge sus la Dumnezeu în ceruri...

Cîntecele marelui compozitor Ion Aldea Teodorovici, nu mă tem să spun așa, a cucerit inimile a mil și mii de oameni. Muzica lui, interpretată de cuplul Doina și Ion și de alți interpreți și de participanții de la cele șapte ediții, încâlzește sufletul celor ce o cunosc și o cîntă, le dă spreanță, credință într-un viitor mai frumos. Ei, Doina și Ion, au cîntat bucuria și tristețea, lacrima și zîmbetul. Ei au cîntat dragostea de țară, de neam, de limbă.

...Dar se petrec generații. Tinerii de azi nu l-au cunoscut. Pentru a ține aprinsă candelă memoriei, am organizat Festivalul Concurs Internațional de muzică ușoară „Două Inimi Gemene” în memoria lui Doina și Ion Aldea Teodorovici.

Cu câtă dragoste sunt interpretate cîntecele lor.

Muzica compozitorului Ion Aldea Teodorovici e o mare descoperire pentru participanții din alte țări.

Doresc tuturor ca „clopotul învierii” să bată veșnic în sufletele Dumneavoastră. Succese tuturor participanților la cea de a șaptea ediție a Festivalului.

Cu cele mai bune urări de bine și sănătate.

Mihail Munteanu,
Președintele Juriului
Artist al poporului,
profesor universitar

Iar e toamnă. Vine festivalul-concurs „Două inimi gemene”, mult așteptat și îndrăgit de toată lumea. Vin copiii și tinerii din Moldova și din multe țări ale lumii. Cu câtă dragoste și gingașie sunt interpretate creațiile, cîntecele Doiniei și Ion Aldea-Teodorovici!

Pentru mine e mare cinste să fiu președintele juriului acestui festival-concurs, cu atât mai mult că Doina și Ion mi-au fost prieteni dragi. Mă închin doamnei Eugenia Marin și lui Cristi Aldea Teodorovici, care sunt inima acestui festival.

Viata Ta

Revista pentru cei
cu inima tînără

21
Noie
Dec

„DOUĂ INIMI
GEMENE”
LE-A UNIT
DESTINELE

20
Viata Ta

FESTIVALUL
SUBLIMULUI
CHINA...
ȚARA CARE UIMEȘTE
DRAGOSTE
ȘI CÎNTEC
ABC-ul
ASTROLOGIC
TOT SECRETUL E ÎN
CRAVATĂ

DOUĂ INIMI GEMENE...

RĂMÂN ÎN NEMURIRE...

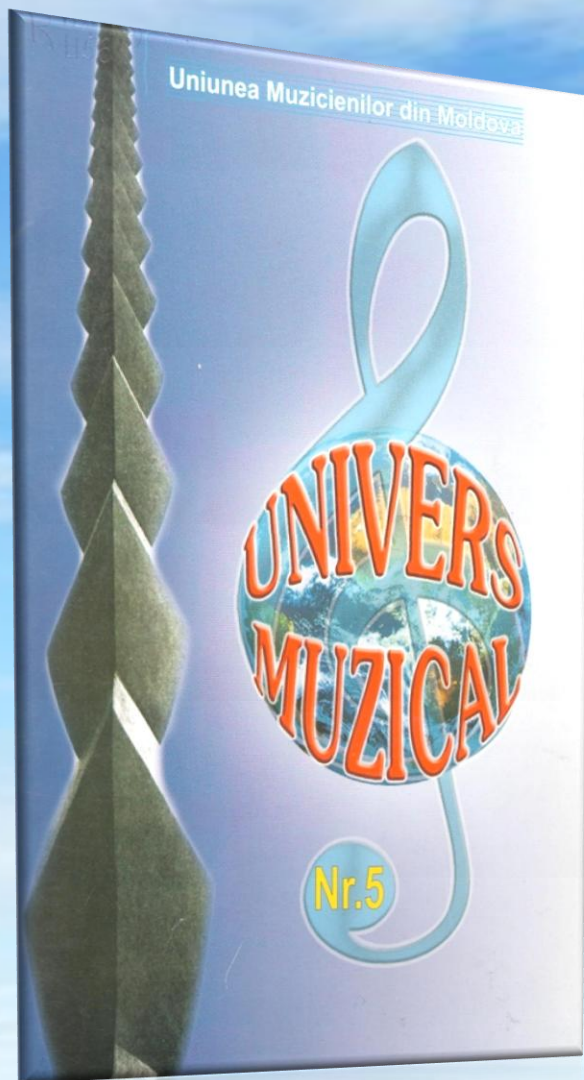
SONIA și ION ALDEA TEODOROVICI
 ajung la o aniversare tristă
 40 ani de trecere în nemurire.
 O aniversare tristă pentru fiecare dintre cei care
 poartă cu stințenie amintiri, idealuri, visuri, năzuințe...

Impresii

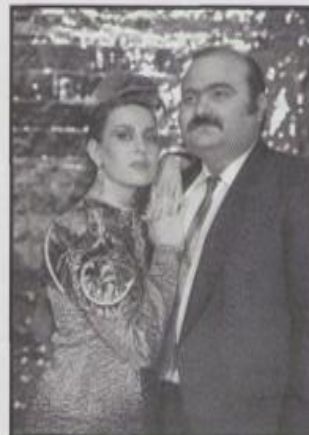
Festivalul – concurs “Două inimi gemene” este un for important care are ca scop păstrarea moștenirii de creație a cuplului Doin și Ion Aldea-Teodorovici, care constituie o ilustră pagină din arta profesională din țara noastră și peste hotarele ei. Creația lui Ion Aldea-Teodorovici a pătruns adânc în inimile melomanilor și profesioniștilor prin lărgirea și transparența ei. Prin faptul că pentru participanții concursului este obligator o piesă din creația acestui cuplu se impune o mare responsabilitate în alegerea piesei respective și stimulează nivelul participanților.

Valentin Dînga, Compozitor, Maestru Emerit în Arte, Laureat al Premiului National, Republica Moldova

FESTIVALUL-CONCURS "DOUĂ INIMI GEMENE"

In memoriam Doina-Ion Aldea Teodorovici

Sfârșitul de toamnă s-a identificat cu prima ediție a Festivalului-concurs "**Două inimi gemene**" In memoriam **Doina-Ion Aldea Teodorovici**, care a suscitât interesul celor pasionați de sublimul Muzicii – fie că o creează, fie că o interpretează. Competiția muzicală a inclus două compartimente: "Creație" și "Interpretare". După o riguroasă preselecție făcută de un juriu competent, în frunte cu **Constantin Ruscac**, la etapa finală au fost înscrși 11 autori de muzică și 21 de interpreți.

Continuând ideea altor concursuri comemorative, "**Două inimi gemene**" a inclus un repertoriu obligatoriu – la compartimentul "Interpretare" includerea unei creații din palmaresul componistic al lui **Ion Aldea Teodorovici**. Concurenții au optat, în mare majoritate, pentru cântecele de dragoste. Celor civice, fiind de o complexitate extinsă, nu oricine le-ar fi putut reda esența partituri, profunzimea mesajului. Oricum, se cere menționat faptul că mulți dintre cei angajați în competiție s-au pregătit minuțios, în special, pentru această probă și au interpretat binecunoscutele cântece semnate de **Ion Aldea Teodorovici** într-o manieră proaspătă, dar fiind aproape de ceea ce a scris mâna și inima distinsului compozitor. Așa cum în artă, în materie de succes și în materie de esență

este talentul, el poate fi descoperit doar în cadrul unui concurs. La prima ediție a Festivalului-concurs "**Două inimi gemene**", atât juriul cât și publicul spectator a avut bucuria audierii unor voci distincte, capabile să concureze și la manifestări internaționale. Revelația acestui maraton muzical a fost tânărul interpret din Orhei **Pavel Parfeni**, care a încântat cu frumusețea vocii, prezența scenică agreabilă. Deși a fost prima sa apariție în fața unui asemenea juriu riguros și public numeros, a reușit să convingă de talent, stăpân pe repertoriu. Impresii deosebite au lăsat și deținătoarele Premiului întâi – **Aliona Triboi** și **Corina Țapeș**, care au participat și la alte competiții muzicale, realizând că numai prin sinceritatea și profunzimea interpretării poți cuceri publicul și juriul. Posesorii Premiului doi – duetul **Mariana Cepraga - Anatol Rudei** și **Gicu Cimbir** – au demonstrat prestația și talent în redarea celor mai subtile nuanțe ale partituri, vocile duetului armonizând frumos. **Sergiu Rogut** și **Iana Ștefan**, clasaiți pe locul trei, și-au dezvăluit cu sensibilitate micul lor univers, sublimul și nimbul lui tineresc.

Clipe deosebite ne-a oferit și compartimentul "Creație". Este îmbucurător faptul că mulți tineri își încearcă forța talentului în compoziție, argumentând că "talentul și succesul nu sunt întotdeauna legate de vârstă". Un argument al acestei afirmații ar fi și prezența extraordinară a elevei **Augustina Florea** care și-a interpretat propria creație. Chiar dacă a concurat cu compozitori consacrați, ea a obținut Premiul special al Comisiei UNESCO, piesa sa fiind marcată de originalitate, de nuanțe proaspete. Piesa semnată de **Laurențiu Popescu**, menționată cu Premiul întâi, are multă emotivitate, atractivitate. Deși lirică, ea a fost audiată cu mult interes, formația "**Savana 4**", care a interpretat-o, reușind să redea mesajul în toată plinătatea profunzimii lui. Piesa lui **Valeriu Cataraga**, plasată pe locul doi, s-a evidențiat prin bogăția ideilor dezvoltate armonios. Locul trei i-a revenit distinsului compozitor **Valentin Dânga**, care și-a reconfirmat pledoaria pentru muzica lirico-meditativă, cu pronunțate nuanțe de jazz.

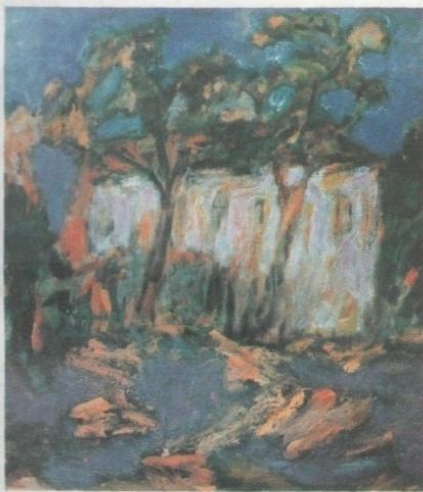
Fiind la o primă ediție, Festivalul-concurs "**Două inimi gemene**" s-a confruntat și cu unele lacune, menționate, în special, de public, cum ar fi: includerea în recital a unor interpreți începători sau puțin afirmați în circuitul vieții muzicale, încălcarea unor reguli de către concurenți, a regulamentului concursului, necesitatea delimitării de vârstă a concurenților și la compartimentul "Creație".

Anatol CACIUC

NOI

REVISTĂ PENTRU COPII ȘI ADOLESCENȚI

Lidia MUDRAC: OCTOMBRIE.

Și atunci în sufletul meu s-a strecurat indoiala: dar dacă egoismul și indiferența vor împinzi lumea??!

pag. 2-5

Iubire am să-ți înalț o columnă de gânduri bune

pag. 8-9

... Fratele mai mare deseori îmi "fură" libertatea.

pag. 11

... Oamenii obișnuiesc să-i placă pe cei care le seamănă, care au aceleași opinii...

pag. 19

Dolar vine de la taler, talerul vine de la Tal - vale...

pag. 24

Istoria cunoaște multe personalități care nu s-au plîns de acest mic neajuns.

pag. 27

10'97

DOINA ȘI ION ALDEA-TEODOROVICI...

ION

A purtat și Ion scîndăluțe și șort. A iubit toloaca, a umblat cu genunchii zdrelți, a păscut oile prin livada bunicii, care, lăsată forțat în kolhoz, a sălbăticit. La vârsta de 5 ani lua deja lecții de vioară și pian.

A dobîndit temeinice cunoștințe muzicale. Nelinistea, sinceritatea, dăruirea îl încercau mereu. Era chibzuit, precaut, avea libertatea gândirii și a voinței. Dispunea de un gust rafinat, cultivat; rotunjea, extraordinar de frumos, vocalele.

Stăpînea cultura poetică, sesiza frumusețea vorbirii versificate, muzicalitatea versului, a ritmului. Ba mai mult, Ion stabilea legătura dintre muzica sufletului său și conținutul textului literar.

Cînd l-a murit tatăl, avea numai 10 ani. Atunci s-a produs o schimbare uluitoare. Dintr-o fotografie ne privește, umitor de mari, ochii lui Ion: stătea chiar lingă sicriul tatălui.

Peste ani, Christii, feciorul soților Aldea-Teodorovici, exact la aceeași vîrstă, izbitor de asemănătoare, ne privește dintr-o altă fotografie tristă.

Nu accepta amatorismul. Își fixa atenția asupra versului și nu-și dezlipa ochii de pe el pînă nu dădea de șipote. De aceea ne-a și lăsat cîntece de o incontestabilă valoare artistică. N-a lucrat de mintuală.

Aprorpe todeauna era cuprins de o mare tristețe. A fost un neîmpăcat. Ritmul, dicțiunea îi trezeau emoții nobănuite. Făcea sute, poate mii de încercări pentru a acumula experiența melodică.

Vă mai amintiți tulburătoarele cîntece: "Răsai", "Maluri de Prul", "La mînăstirea Căpriană", "Cu numele tău", "Suveranitate", "Eminescu", "Treii culori", "Limba noastră"...? Absolut toate cîntecele lui Ion poartă un mesaj artistic zguduitor relevant de muzica ce ni se prezintă în toată plînatatea și luocarea sa.

PUTNA, 1992.

Fotografie: Andrei MARDARE

DOINA

La 5 ani citea, făcea balet, apoi a dansat într-un colectiv de dansuri populare. La 6 ani dubla filme din rusește în românește. Doina a moștenit o zestre spirituală rafinată. Casa părintească era o oază de lumină - mereu găzduia scriitorii, muzicienii, pictorii.

Avea o gândire muzicală subtilă. Căuta mereu o formulă prin care să poată recupera elanul și forțele depuse în cîntece. Da, creșterea spiritului și a talentului ține de miracol. Șipotele din care Doina își menținea arderea au fost, fără indoială, sub semnul misterului.

Doina a disprețuit falsul, a negat cuvintele ușurele, efectele zgomoțoase, care, de obicei, slutesc adevăratele valori. Prin ieșirea sa în scenă, uneori a fost poate impulsivă, categorică, dar

întotdeauna gingașă, frumoasă, tristă. Pentru veșnicii amatori în ale muzicii, Doina a fost incomodă, căci a cîntat inspirat, înscrind-se perfect în liniile melodice ale pieselor interpretate. Cînta cu patimă, fiindcă iubea. Doina a pus prețul adevărat pe cîntecul lui Ion. Poate de aceea Ion nu prea încredința cîntecele sale altora. Ca să nu fie cîntate oricum. Nu suferea spolia. Cîntecele lui Ion, muzica polivalentă, dramatică s-au înalțat alături de Doina. Și numai ea a redat-o exact așa cum a trăit-o Ion. Doina, care vorbea o română impecabilă, care avea ritmul precipitat al discuției, o cultură muzicală și generală de invidiat.

...Este multă tristețe, multă durere în cîntecele lor. Muzicalitatea vocii lui Ion avea ceva din cea a prozilor, impunindu-le celor din jur o atmosferă de ritual, de taină.

Locul soților Aldea-Teodorovici încă nu e bine stabilit pe scara imediată de valori culturale, dar și pe cea a posterității. În țară unii i-au tratat ca pe niște provinciali. O astfel de judecată este nu numai falsă, ci și nedreaptă, aruncînd un con nemeritat de umbră asupra unei opere de o frumusețe aparte. Ion și Doina au lăsat pe firmamentul muzicii ușoare de la noi și, ceea ce e nu mai puțin important, pe cel al sufletelor noastre cîntece care ne susțin, cîntece care ne mobilizează, cîntece care ne îndeamnă să dănuim.

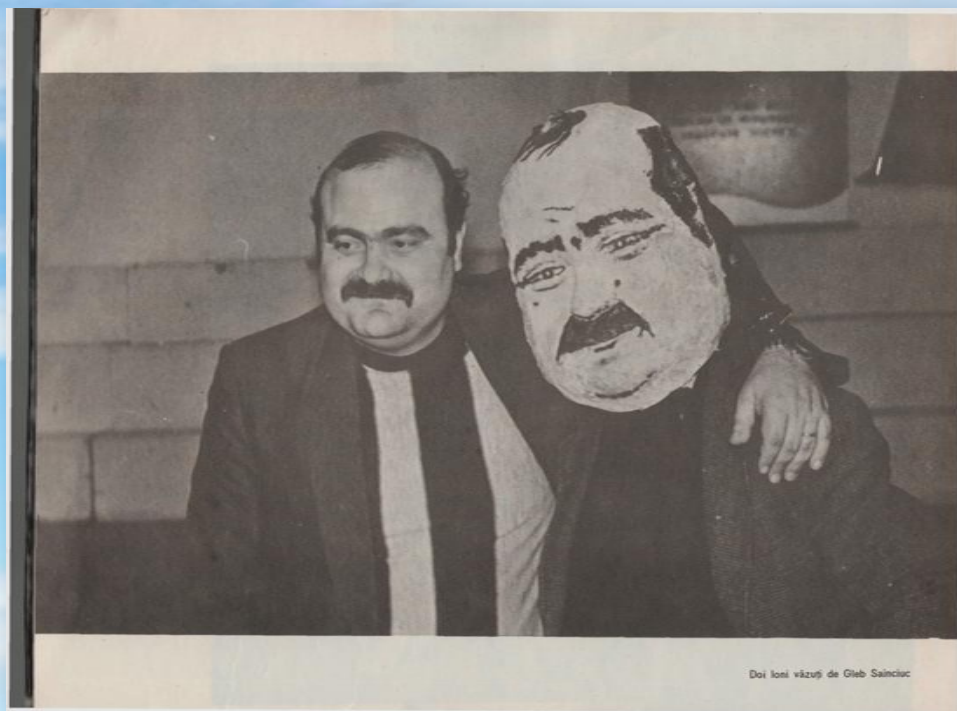
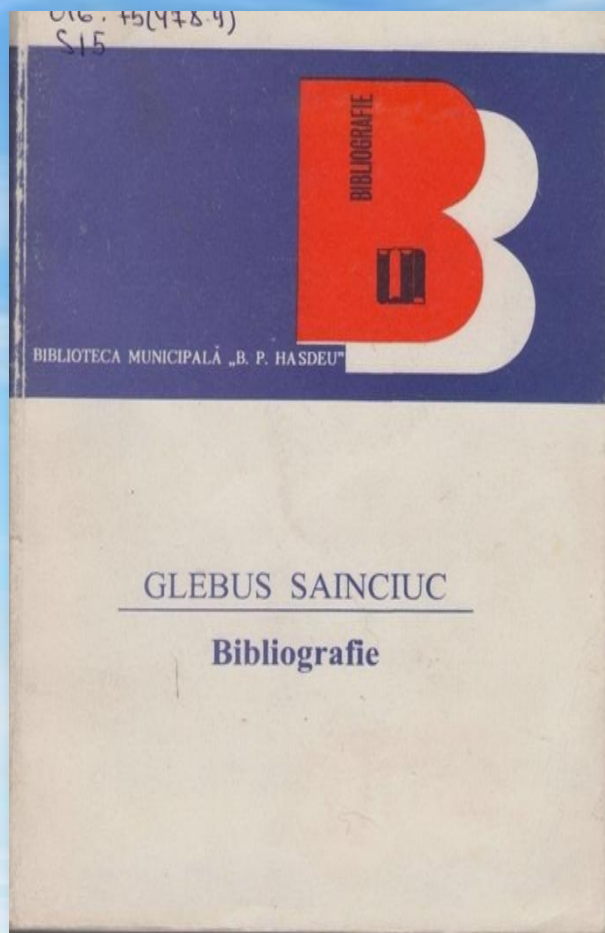
... 30 octombrie 1992, ora 2.30: pe drumul de lingă Urziceni un automobil Opel, 09 05 MBC, din motive necunoscute, a depășit curbă. Surprinzător și incredibil. Două inimi în două sicrie. Două sicrie într-o toamnă indolată.

Iar în ceruri - cîntecele netrecătoare ale lor.

Ana MANOLE

Masca Aldea –Teodorovici Ion, 1985

Masca Aldea-Teodorovici Doina, 1987

Doina Aldea-Teodorovici

1958-1992

Interpretă de muzică ușoară și dansatoare.

S-a născut la 15 noiembrie 1958, la Chișinău, într-o familie de intelectuali: mama, Eugenia, profesoară de română la Liceul român-francez Gh. Asachi și tatăl, George Marin - scriitor, editor. A decedat la 20 oct. 1992, lângă com. Urziceni, jud. Ialomița, România, într-un stupid accident rutier, înmormântată la Căminul Ortodox Central din Chișinău. A absolvit Universitatea de Stat din Chișinău, Facultatea de Filologie (1979). Este profesoară de literatură universală la Institutul Pedagogic Ion Creangă din Chișinău (1979-1982). A fost dansatoare în Ansamblul Moldovenească, cu care a întreprins turnee în Cuba, Algeria, Mongolia, Germania, Bulgaria etc.

Debutază în muzică ușoară în 1982, evoluând alături de soțul ei, compozitorul și solistul Ion Aldea-Teodorovici. Repertoriul extrem de bogat și variat: *Scrisori pe zăpadă, Eu te iubesc, tu mă iubești, De ce ne certăm, Ce farmece să mai încerc, Tu cauți o inimă simplă, O serenadă, Carnaval, Eminescu, Două lacrimi gemene, Iubiți învățători, Limba Română, Nu te-ai pripzit* etc. A înregistrat muzică ușoară la Radio Chișinău: *Răsai, Clopotul Învierii, Indiferență*; în duet cu Ion Aldea-Teodorovici: *Eu te iubesc, tu mă iubești, Trei culori, Suveranitate, Iubiți învățători, Hai, hai, Comment ça va?* etc. S-a impus prin temperament vibrant, inteligență și sensibilitate muzicală. Evoluează în filmul *Dragostea ce mișcă sori și stele* (1992). Participă la concursuri și este laureată a mai multor festivaluri naționale și internaționale.

Numele cuplului Ion și Doina Aldea-Teodorovici e poartă o stradă din Chișinău (sectorul Buiucani) și Festivalul-concurs *Maluri de Prut* (din 1995-2002), numit din anul 2003 *Două inimi gemene*. Pe 7 apr. 1999, la intrarea în Parcul Valea Morilor a fost înălțat un impresionant monument al neuitării Doinel și lui Ion Aldea-Teodorovici (sculptor Iurie Cănașin, autor - mecenatul Anatol Josanu).

Artistă Emerită din Republica Moldova (1992), post-mortem i se conferă *Ordinul Republicii* (1993).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

Aldea-Teodorovici, Doina și Ion. „Clopotul Învierii ...” Doina și Ion Aldea-Teodorovici. - Chișinău: Music Master, [S. a.]. - 1 casetă.

Aldea-Teodorovici, Doina și Ion. Două vieți și o dragoste / Doina și Ion Aldea-Teodorovici. - Chișinău: Music Master, [S. a.]. - 1 casetă.

Aldea-Teodorovici, Doina și Ion. Răsai / Doina și Ion Aldea-Teodorovici. - București: Electrecord, [S. a.]. - 1 disc.

Înregistrări din fonoteca Companiei de Stat „Teleradio-Moldova”:

Aldea-Teodorovici, Doina și Ion. Clopotul Învierii / Doina și Ion Aldea-Teodorovici. - 1997.

Aldea-Teodorovici, Doina și Ion. Limba noastră / Doina și Ion Aldea-Teodorovici. - 1994.

Două vieți și o dragoste: Doina și Ion Aldea-Teodorovici. vol. 1. - Chișinău: Universul, 2004. - 216 p.

Ion și Doina. Doina și Ion: [album fotogr.-publ.] / alcăt.: Boris Paril. - Chișinău: Ed. Basaradia, [1993]. - 182 p.

Adam, Georgeta. Două lacrimi gemene / Georgeta Adam // Adevarul. - 1992. - 8 noiembrie. - P. 4.

Aldea-Teodorovici, Doina // Chișinău: Encicl. - Chișinău: Museum, 1997. - P. 33.

Aldea-Teodorovici, Doina // Femei din Moldova: Encicl. - Chișinău: Museum, 2000. - P. 20.

Buzilă, Boris. Aldea-Teodorovici, Doina / Boris Buzilă // Buzilă, Boris. Enciclopedia interpretelor din Moldova. - Chișinău: ARC, 1999. - P. 14-15.

Chiriac, Tudor. Cu numele tău / Tudor Chiriac // Lit. și arta. - 1993. - 23 dec. - P. 6.

Dabija, Nicolae. Reviem. Ion și Doina Teodorovici. Reaprindeți candelă-n căscioare / Nicolae Dabija // Lit. și arta. - 1992. - 5 noiembrie. - P. 4.

Deliu, Horia. Încă un an fără Doina și Ion / Horia Deliu // Mesagerul. - 1994. - 28 oct. - P. 3.

Dohotaru, A. Doina și Ion: [poezie] / A. Dohotaru // Lit. și arta. - 1995. - 14 dec. - P. 6.

Doina Aldea-Teodorovici se destăinuie: Ultimul material publicat în ziarul „Vremea” la 1 septembrie '92 // Mesagerul. - 1994. - 28 oct. - P. 3.

** Florian, V. Valori perene ale poeziei și muzicii din Basarabia / V. Florian // Litera noastră. - 1992. - Nr. 1.

Gafton, Marcela. Gânduri despre Doina / Marcela Gafton // Țara. - 1998. - 10 noiembrie. - P. 4.

Găină, A. Să ne amintim de Ion și Doina Aldea-Teodorovici / A. Găină // Tineretul Moldovei. - 1995. - 28 oct. - P. 7.

Manole, Ana. Doina și Ion / Ana Manole // Lit. și arta. - 1995. - 27 dec. - P. 6.

Manole, Ana. Doina și Ion / Ana Manole // Noi. - 1997. - Nr. 10. - P. 25.

Morăraș, M. Îngândurate, dealurile noastre / M. Morăraș // Viața satului. - 1993. - 29 ian. - P. 5.

Păunescu, Adrian. Parastasul: [versuri] / Adrian Păunescu // Totuși iubirea. - 1992. - 4-11 noiembrie. - P. 16.

Riza, A. Soții Teodorovici / A. Riza // Timpul. - 1992. - 10 noiembrie. - P. 6.

Roibu, Nicolae. Cu Doina și Ion Aldea-Teodorovici în țara de lumină a cântecului / Nicolae Roibu // Glasul Națiunii. - 1992. - Nr. 45. - P. 12.

Roibu, Nicolae. O pereche unică și un cântec fără pereche / Nicolae Roibu // Timpul. - 2002. - 25 oct. - P. 15.

Strâmbeanu, Andrei. Nemuritorii: [Doina și Ion Aldea-Teodorovici] / Andrei Strâmbeanu // Lit. și arta. - 2006. - 26 oct. - P. 1.

Zece ani fără Doina și Ion // Jurnal de Chișinău. - 2002. - 1 noiembrie. - P. 8.

Biblioteca Națională a Republicii Moldova

CALENDAR
Național 2008

2007

2006

2005

008
C13

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ PENTRU COPII "ION CREANGĂ"

ANIVERSĂRI CULTURALE 2004

CHIȘINĂU, 2003

7 aprilie – 50 ani de la nașterea compozitorului și interpretului Ion Aldea-Teodorovici (1954 – 1992)

Viitorul compozitor s-a născut la 7 aprilie 1954 la Leova. Înclinația către muzică, manifestată de timpuriu, l-a fost cultivată de părinți. Dacă să vorbim de cei șapte ani de acasă, Ion spunea „Zece ani de acasă”, fiindcă la 10 ani moare tatăl său. Și cu asta se termină copilăria și începe o nouă etapă în viața viitorului compozitor și interpret.

La 5 ani începe să ia lecții la vioară și pian. Face studii muzicale la școala medie de muzică „E. Coca” din Chișinău (1961 – 1969), la Școala medie de muzică din Tiraspol (1969 – 1973), unde studiază clarinetul și saxofonul. Între a.a. 1981 – 1988 urmează clasa de compoziție și pedagogie a Conservatorului „Gavriil Musicescu” din Chișinău.

Și-a început cariera muzicală ca saxofonist în ansamblul vocal-instrumental „Contemporanul” al Filarmonicii din Chișinău (1975 – 1977). Activitatea interpretativă și de creație a desfășurat-o în duet cu soția sa, Doina Aldea-Teodorovici, împreună cu care înființează în 1986 formația „Telefon”.

În anii conservatorului debutează cu compoziții proprii. A avut o activitate componistică prestigioasă. Este autorul pieselor simfonice *Cvintet pentru coarde*, *Variațiuni pentru pian*, *Rapsodia simfonică*. Compune circa 500 cântece de estradă și pentru copii, semnează coloanele sonore a peste 16 lungmetraje și 319 spectacole ale Teatrului dramatic din Chișinău.

Muzica lui Ion Aldea-Teodorovici este de neconceput în afara poeziei timpului său. Colaborarea cu Gr. Vieru, D. Matcovschi, A. Păunescu ș.a. s-a fructificat prin creații de o certă valoare și priză la public (*Cu numele tău*, *O serenadă*, *Bucurați-vă*, *Pomul vieții*, *Focul din cârce*, *Răsai*, *Eminescu*, *Două lacrimi gemene*, *Reaprindeți candela*, *Trei culori*, *Suveranitate*, *Stăruie de Prut* și multe altele). A cântat „dureros și dulce” dragostea, tot ceea ce avem mai drag: Mama, Eminescu, graiul, neamul ...

A avut numeroase concerte în țară.

Turmele efectuate în Cipru, America, Finlanda, Germania i-au adus recunoașterea pe plan internațional materializată prin numeroase premii.

În 1989 i s-a acordat titlul de Artist emerit din Republica Moldova, iar în 1992 i s-a acordat post-mortem Ordinul Republicii. Numele soților Ion și Doina Aldea-Teodorovici îl ornează o stradă din Chișinău și Festivalul-concurs *Maluri de Prut* (1995).

Discuri

ALDEA-TEODOROVICI, I. Gelozie / versuri de Gr. Vieru; cântă Z. Julea // *Melodii* simfonice. - M.: Melodiă, 1988. - 1 disc. - C 60 27129 004.

ALDEA-TEODOROVICI, I. / Numai tu. - M.: Melodiă, 1984. - 1 disc. - C 60 21139 003.

ALDEA-TEODOROVICI, Ion și Doina. Clopotul învierii...; cântă Ion și Doina Aldea-Teodorovici. - Ch.: "Music Master" S.R.L., 2001. - 1 casetă audio.

ALDEA-TEODOROVICI, Ion. Răsai!; cântă Doina & Ion Aldea-Teodorovici / versuri: Gr. Vieru. - București: Electrecord, [S.a.]. - 1 disc. - ST-EDE03893.

ALDEA-TEODOROVICI, Ion. Răsai!; Reaprinde-ți candela; Trei culori; Iartă-mă; Hai, hai; Comment ça va?

ALDEA-TEODOROVICI, Ion. Fuga, fuga / versuri de Gh. Vodă; cântă Anastasia Lazariuc. - M.: Melodiă, 1984. - 1 disc. - C 60 21543 008.

ALDEA-TEODOROVICI, I. Inimă de mamă; Vino / versuri de D. Matcovschi; cântă Sofia Rotaru // Sofia Rotaru i "Cervona ruta". - M.: Melodiă, 1981. - C 60-16053-56.

**Monede comemorative: Doina și Ion
Aldea-Teodorovici – două inimi gemene
(în circulație din 3 august 2010)**

Timbre consacrate Doinei și Ion Aldea-Teodorovici

**Autor Sculptorul:
IULIAN CANAȘIN**

Arhitect:

N. Zaporojan

Ctitor: A. Josan

Datare 1999

Localizare:

**Mun. Chișinău,
str. A. Mateevici**

Resurse

- Colecția Bibliotecii Științifice a Universității de Stat “Alecu Russo”
- www.teodorovici.md
- www.muze.md
- www.monumente.md

Realizatori:
Valentina TOPALO,
Silvia CIOBANU,
Elena ȚURCAN,
Ariadna MUSTEAȚĂ
Redactor - coordonator:
Elena HARCONIȚA

2012